

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 31 สิงหาคม 2553

วันนี้ (วันอังคารที่ 31 สิงหาคม 2553) เมื่อเวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมคณะรัฐมนตรี ชั้น 2 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการลวงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.
2. เรื่อง ร่างกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ. และร่างกฎ ก.ค.ศ.ที่เกี่ยวข้อง รวม 3 ฉบับ
3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
4. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ.
5. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553
6. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสาร พ.ศ.

เศรษฐกิจ

7. เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการโครงการการจัดการเพลิงแ่งมันสำปะหลัง ระยะที่ 2
8. เรื่อง การดำเนินการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกรณีการบินในช่วงฤดูหนาว
9. เรื่อง การจำแนกประเภทที่ดินจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดนครราชสีมา (ขอเปลี่ยนแปลงมติคณะรัฐมนตรีเดิมเฉพาะแห่ง)
10. เรื่อง การจำหน่ายหลักทรัพย์เพื่อนำเงินมาซื้อหุ้นตามแผนของกระทรวงการคลัง [กรณีบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)]

สังคม

11. เรื่อง การขอปรับสถานภาพครุศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ครู ๓รช.) เป็นพนักงานราชการ
12. เรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ
13. เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ครั้งที่ 7/2553
14. เรื่อง การแก้ไขปัญหาการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารข้อความเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบ VOIP ในลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติและความมั่นคง

ต่างประเทศ

15. เรื่อง การปฏิรูปอำนาจการออกเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาและการเพิ่มทุนสามัญ ทั่วไปปี 2553 ของกลุ่มธนาคารโลก
16. เรื่อง ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาค
17. เรื่อง การปรับแก้รายละเอียดกรรมาธิการในคณะกรรมการฝ่ายไทยสำหรับคณะกรรมการร่วมระดับสูงไทย - บาห์เรน
18. เรื่อง ขออนุมัติการจัดทำและลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ภูฏาน
19. เรื่อง รายงานผลการหารือเพื่อแสวงหาช่องทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศไทยและตะวันออกกลาง

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

20. เรื่อง สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553
21. เรื่อง รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553
22. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 28
23. เรื่อง สรุปสถานการณ์อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2553)
24. เรื่อง การค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (มกราคม-กรกฎาคม)

แต่งตั้ง

25. เรื่อง แต่งตั้ง
1. การแต่งตั้งข้าราชการ (สำนักงาน กปร.)
 2. แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร
 3. การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นักบริหารระดับสูง) (สำนักนายกรัฐมนตรี)
 4. การแต่งตั้งรองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ
 5. ขออนุมัติรับโอนข้าราชการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหารระดับสูง)
 6. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง กระทรวงมหาดไทย
 7. แต่งตั้งข้าราชการประเภทบริหาร ระดับสูง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
 8. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)
 9. การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)
 10. แต่งตั้งข้าราชการ (กระทรวงพาณิชย์)

กรุณาตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างกฎ ก.พ.ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติร่างกฎ ก.พ.ว่า ด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. ตามที่สำนักงาน ก.พ.เสนอ แล้วให้ดำเนินการต่อไปได้

สาระสำคัญของร่างกฎ ก.พ.

กำหนดหลักเกณฑ์การกระทำที่ถือว่าเป็นการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามมาตรา 83 (8) โดยต้องเป็นกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำต่อข้าราชการด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในหรือนอกสถานที่ราชการ

โดยผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอมต่อการกระทำนั้น หรือทำให้ผู้ถูกกระทำเดือดร้อนรำคาญ และการกระทำดังกล่าวมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนด เช่น การทำการด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะส่อไปในทางเพศ เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง เป็นต้น การทำการด้วยวาจาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์ร่างกาย พุดหยอกล้อ พุดหยาบคาว เป็นต้น การทำการด้วยอากัปภิกิริยาที่ส่อไปในทางเพศ เช่น การใช้สายตาลวนลาม การทำสัญญาณหรือสัญลักษณ์ใด ๆ การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ ที่ส่อไปในทางเพศ เช่น แสดงรูปลามกอนาจาร ส่งจดหมายข้อความ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น เป็นต้น การแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่ส่อไปในทางเพศ ซึ่ง ผู้ถูกกระทำไม่พึงประสงค์หรือเดือดร้อนรำคาญ เป็นต้น (ร่างข้อ 2)

2. เรื่อง ร่างกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ. และร่างกฎ ก.ค.ศ. ที่เกี่ยวข้อง รวม 3 ฉบับ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ. และร่างกฎ ก.ค.ศ.ที่เกี่ยวข้อง รวม 3 ฉบับตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงาน ก.พ. สำนักงานปรมาณ และกระทรวงการคลัง เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและไม่เหลื่อมล้ำกับการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้ว ดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) รายงานว่า

1. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 38 วรรคสอง บัญญัติว่าการกำหนดระดับตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการกำหนดตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม
2. พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ได้มีการปรับเปลี่ยนระบบตำแหน่งของ ข้าราชการพลเรือน จึงมีผลกระทบต่อระบบข้าราชการ

- ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตาม
มาตรา 38 ค. (2) ที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามแนวทางที่ ก.พ.กำหนด
3. กฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่งของตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38
ค. (2) พ.ศ. 2550 ที่กำหนดไว้เดิมไม่สอดคล้องกับระบบตำแหน่งของ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา
อื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ที่ปรับเปลี่ยนใหม่ จึงต้องออกกฎ ก.ค.ศ. นี้
 4. สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ดำเนินการจัดทำร่างกฎ ก.ค.ศ. ในเรื่องดังกล่าว โดย
มีการจัดประชุมสัมมนา และนำร่างกฎ ก.ค.ศ. เสนอต่อที่ประชุม อ.ก.ค.ศ.
วิสามัญเกี่ยวกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2)
ในการประชุมครั้งที่ 11/2552 เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2552 ที่ประชุม อ.
ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการพัฒนานโยบายและระบบบริหารงานบุคคล ใน
การประชุมครั้งที่ 3/2553 เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2553 และในการประชุม
ครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2553 ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้
สำนักงาน ก.ค.ศ. จัดทำร่างกฎ ก.ค.ศ.แยกเป็น 3 ฉบับ โดยใช้แนวทาง
เดียวกับสำนักงาน ก.พ.และมอบให้สำนักงาน ก.ค.ศ.นำเสนอ ก.ค.ศ.
พิจารณาต่อไป
 5. คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการประชุมครั้งที่
5/2553 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2553 ได้มีมติเห็นชอบร่างกฎ ก.ค.ศ. ทั้ง
3 ฉบับดังกล่าวแล้ว

สาระสำคัญของร่างกฎ ก.ค.ศ.

1. ร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา อื่นตามมาตรา 38 ค. (2) พ.ศ.

- 1.1 กำหนดให้ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง
บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) มี 2 ประเภท (ร่างข้อ 2)
- 1.2 กำหนดนิยามของตำแหน่งประเภทวิชาการ และกำหนดระดับตำแหน่ง
ประเภทวิชาการ (ร่างข้อ 3 และร่างข้อ 4)
- 1.3 กำหนดนิยามของตำแหน่งประเภททั่วไป และกำหนดระดับตำแหน่ง
ประเภททั่วไป (ร่างข้อ 5 และร่างข้อ 6)
- 1.4 กำหนดให้ ก.ค.ศ. มีอำนาจกำหนดตำแหน่งอื่นนอกจากที่กำหนดไว้
แล้วในกฎ ก.ค.ศ.นี้ (ร่างข้อ 7)
- 1.5 กำหนดให้การวางแผนทางการดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ค.ศ. กำหนด (ร่างข้อ 8)

2. ร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ได้รับเงินเดือน พ.ศ.

....

- 2.1 กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) รับเงินเดือนในขั้นต่ำชั้นสูงของระดับเงินเดือนตามบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำชั้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 และกำหนดช้อยยกเว้น (ร่างข้อ 2)
- 2.2 กำหนดระดับเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ และระดับตำแหน่งประเภท สายงาน และระดับอื่นที่ ก.ค.ศ. กำหนด (ร่างข้อ 3)
- 2.3 กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา 57 มาตรา 58 มาตรา 59 มาตรา 61 หรือมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ให้ได้รับเงินเดือนในอัตราที่ ก.ค.ศ.กำหนด (ร่างข้อ 4)
- 2.4 กำหนดให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ที่มีลักษณะหน้าที่เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ หากระดับตำแหน่งและการให้ได้รับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนสามัญเปลี่ยนแปลงไปก็ให้ได้รับเงินเดือนเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนสามัญ (ร่างข้อ 5)

3. ร่างกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ได้รับเงินประจำตำแหน่ง พ.ศ.

- 3.1 กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) (ร่างข้อ 2)
- 3.2 กำหนดอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ในตำแหน่งประเภทวิชาการ (ร่างข้อ 3)

3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนญาโตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามความเห็นและข้อเสนอแนะของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่เสนอ ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยเห็นว่า ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ.2545 แต่อย่างใด และให้แจ้งเวียนความเห็นและข้อเสนอแนะให้หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ทราบและถือปฏิบัติตามข้อเสนอแนะดังกล่าวต่อไป

ข้อเท็จจริง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ประกอบคำชี้แจงของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อมูลต่าง ๆ แล้ว มีความเห็นสรุปได้ดังนี้

1. ข้อดีและข้อเสียของการยกเลิกระบบอนุญาตตุลาการในสัญญาาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน

- **1.1 ข้อดีของการยกเลิกระบบอนุญาตตุลาการ**
 - (1) การนำข้อพิพาททางสัญญาาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เข้าสู่การพิจารณาของศาลโดยตรง ทำให้สามารถรักษาประโยชน์ของรัฐและสาธารณะได้ดีกว่าการใช้วิธีการอนุญาตตุลาการในการระงับ ข้อพิพาท เนื่องจากในกรณีที่เป็นสัญญาทางปกครอง ศาลปกครองเป็นผู้เชี่ยวชาญหลักกฎหมายปกครองต่างจากอนุญาตตุลาการซึ่งมักจะแต่งตั้งจากผู้มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายเอกชนซึ่งเหมาะสมสำหรับการระงับข้อพิพาทในทางธุรกิจของเอกชน
 - (2) เป็นการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือความขัดแย้งของประโยชน์ เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้บริหารของหน่วยงานของเจ้าของโครงการ หรือบุคคลภายนอก แล้วแต่กรณี ได้เข้าไปมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับโครงการของรัฐ เช่น เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทผู้รับสัมปทาน หรือเคยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากบริษัทผู้รับสัมปทาน หรือมีความใกล้ชิดกับบริษัทผู้รับสัมปทาน เป็นต้น และบุคคลเหล่านั้นอาจเป็นผู้มีอำนาจในการตั้งอนุญาตตุลาการ หรือได้รับการตั้งให้เข้าปฏิบัติหน้าที่อนุญาตตุลาการเพื่อระงับพิพาทในโครงการ ดังกล่าว โดยมีการปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นกลางในการทำหน้าที่อนุญาตตุลาการในคดีนั้นไว้
- **1.2 ข้อเสียของการยกเลิกระบบอนุญาตตุลาการ**
 - (1) ทำให้ข้อพิพาททางสัญญาาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน ในสัญญาทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นสัญญาทางปกครองหรือสัญญาทางแพ่งหรือข้อพิพาททางสัญญานั้นจะมีจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทเพียงเล็กน้อยก็ตาม ก็ต้องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลทั้งสิ้น

ซึ่งต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าการใช้วิธีการอนุญาตตุลาการ ในการระงับข้อพิพาท

- (2) ทำให้ผู้ลงทุนจากต่างประเทศขาดความเชื่อมั่นในระบบกฎหมายภายใน วิธีการระงับข้อพิพาท และกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งผู้ลงทุนจากต่างประเทศใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศต่าง ๆ และอาจทำให้ผู้ลงทุนจากต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยเลือกใช้วิธีการระงับข้อพิพาทตามความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบในการต่อสู้คดีมากขึ้น
- (3) เป็นการกระทบต่อเจตนารมณ์ในการตราพระราชบัญญัติ อนุญาตตุลาการ พ.ศ. 2545 ซึ่งมีเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อพัฒนาระบบอนุญาตตุลาการในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ และส่งเสริมให้มีการใช้กระบวนการทางอนุญาตตุลาการในการระงับข้อพิพาททางแพ่ง และพาณิชย์ระหว่างประเทศให้แพร่หลายยิ่งขึ้น อันจะเป็นการลดปริมาณคดีที่จะขึ้นมาสู่ศาลอีกทางหนึ่ง
- (4) อาจส่งผลกระทบต่อการเจรจาความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนหรือความตกลงการค้าเสรี โดยรัฐคู่เจรจาอาจไม่ประสงค์จะเจรจากับประเทศไทย หากไม่ยอมรับกระบวนการอนุญาตตุลาการ เพราะเป็นการขัดกับหลักที่เป็นมาตรฐานสากล และเป็นหัวใจสำคัญของความตกลงที่เกี่ยวกับการคุ้มครองการลงทุน

2. ผลกระทบต่อการส่งเสริมให้มีการยอมรับกระบวนการอนุญาตตุลาการในประเทศไทยและ ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม

โดยที่ปัจจุบันการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาตตุลาการได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในนานาอารยประเทศ ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมามีประเทศไทยได้มีการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายหลายฉบับ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้กระบวนการอนุญาตตุลาการในประเทศไทย และให้สอดคล้องกับหลักกฎหมายอนุญาตตุลาการของต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อจูงใจให้นักธุรกิจและนักกฎหมายต่างประเทศเลือกใช้ประเทศไทยเป็นสถานที่ในการดำเนินการอนุญาตตุลาการ และส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการระงับข้อพิพาททางการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาคอีกด้วย

นอกจากนี้ ประเทศไทยมีนโยบายส่งเสริมการค้าและการลงทุนจากต่างประเทศ โดยได้จัดทำความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (Bilateral Investment Treaty - BIT) ที่ประเทศไทยทำกับประเทศต่าง ๆ จนถึงปัจจุบันรวม 42 ฉบับ โดยแบ่งเป็นประเทศในสหภาพยุโรป เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ราชอาณาจักรสวีเดน สาธารณรัฐโปแลนด์ เป็นต้น การยกเลิกระบบอนุญาตตุลาการอาจเป็นการ ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม

อนุสัญญาหรือความตกลงต่าง ๆ กับนานาประเทศ เช่น สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน (BIT) หรือข้อตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรี (FTA) หรือกรณี ข้อสัญญาอนุญาตตลาดการเป็นเงื่อนไขสำคัญในการกู้ยืมเงินของสถาบันการเงินต่าง ๆ รวมตลอดถึงแหล่งเงินทุนจาก องค์กรช่วยเหลือรายใหญ่

3. แนวทางปฏิบัติของต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้วิธีการอนุญาตตลาดการในการระงับข้อพิพาทในสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน

- 3.1 ประเทศที่ให้มีการใช้วิธีการอนุญาตตลาดการในการระงับข้อพิพาทในสัญญาระหว่าง หน่วยงานของรัฐกับเอกชน เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สาธารณรัฐอิตาลี สาธารณรัฐอาร์เจนตินา เครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐอินเดีย เป็นต้น
- 3.2 ประเทศที่ยังมีข้อจำกัดการใช้วิธีการอนุญาตตลาดการในการระงับข้อพิพาทในสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน เช่น สาธารณรัฐฝรั่งเศส (มีข้อจำกัดห้ามหน่วยงานของรัฐใช้วิธีการอนุญาตตลาดการในการระงับข้อพิพาท เว้นแต่บทกฎหมายเฉพาะให้อำนาจไว้) สหพันธ์รัฐรัสเซีย ยูเครน ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย (มีข้อจำกัดห้ามมิให้มีการใช้วิธีการอนุญาตตลาดการในการระงับข้อพิพาทกับหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรีหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ) และ ประเทศเวเนซุเอลา (ที่ยอมรับให้มีการใช้วิธีการอนุญาตตลาดการในการระงับข้อพิพาทเชิงพาณิชย์เท่านั้น)

4. ผลการยกเลิกระบบอนุญาตตลาดการที่มีต่อกฎหมายเฉพาะ

การยกเลิกระบบอนุญาตตลาดการตามร่างกฎหมายของกระทรวงยุติธรรมนั้น ไม่มีผลกระทบต่อกระบวนการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาตตลาดการที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะอื่น ๆ กล่าวคือ

- 4.1 กรณีที่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติให้ต้องมีการระงับข้อพิพาทต้องกระทำโดยอนุญาตตลาดการ เช่น มาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ. 2514 บัญญัติว่า "ข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการที่รัฐมนตรีสั่งให้ผู้รับสัมปทานแก้ไขเหตุที่จะสั่งเพิกถอนสัมปทานตามมาตรา 52 และข้อพิพาทที่เกี่ยวกับปัญหาที่ว่าได้มีการปฏิบัติตามสัมปทานหรือไม่ ถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ ให้ดำเนินการระงับโดยอนุญาตตลาดการตามวิธีการที่กำหนดในสัมปทาน และในกรณีที่ผู้รับสัมปทานไม่ยอมปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาตตลาดการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของอนุญาตตลาดการ ภายในเวลาที่กำหนด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิหรือประโยชน์ทั้งหมดหรือบางส่วนหรือเพิกถอนสัมปทานได้" กรณีนี้ การ ยกเลิกระบบอนุญาตตลาดการตามร่างกฎหมายของกระทรวงยุติธรรมจึงไม่สามารถ

นำมาใช้บังคับได้ และหน่วยงานของรัฐ ยังคงต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายเฉพาะนั้น

- 4.2 กรณีที่กฎหมายบัญญัติว่าอาจใช้การระงับข้อพิพาทโดย อนุญาโตตุลาการได้หากเข้าเงื่อนไขที่กำหนด เช่น มาตรา 201 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 บัญญัติว่า "ในกรณีที่สมาชิกของตลาดหลักทรัพย์มีข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากหรือ เกี่ยวเนื่องกับการซื้อหรือขายหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์ ระหว่างสมาชิกด้วยกันเอง หรือระหว่างสมาชิกกับลูกค้าของสมาชิก คู่พิพาทอาจยื่นคำร้องต่อตลาดหลักทรัพย์เพื่อขอให้มีการชี้ขาดข้อพิพาท โดยอนุญาโตตุลาการ" กรณีนี้ไม่ใช่กรณีที่กฎหมายบังคับให้ต้องระงับข้อ พิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ แต่เป็นการนำวิธีการอนุญาโตตุลาการมา ใช้เมื่อเข้าเงื่อนไขของกฎหมาย ดังนั้น การยกเลิกระบบอนุญาโตตุลาการ จึงไม่สามารถนำมาใช้บังคับได้

5. ความจำเป็นในการแก้ไขพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ตามที่ กระทรวงยุติธรรมเสนอ เห็นว่า พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 ที่ใช้ บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีหลักการที่เป็นไปตามกฎหมายแม่บทว่าด้วยอนุญาโตตุลาการทาง พาณิชยกรรมระหว่างประเทศของคณะกรรมการว่าด้วยกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่ง สหประชาชาติ (UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration) และสอดคล้องกับหลักกฎหมายอนุญาโตตุลาการในหลายประเทศที่กำหนดให้ใช้วิธีการ อนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาททางสัญญาระหว่าง หน่วยงานของรัฐกับเอกชน และเป็นที่ยอมรับของผู้ลงทุนทั่วไปจากต่างประเทศ ถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่ สร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนจากต่างประเทศที่จะเข้ามาลงทุนร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ในประเทศไทย ซึ่งการเสนอแก้ไขกฎหมายเพื่อห้าม มิให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการใน การระงับข้อพิพาททางสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนดังกล่าว ทำให้ บท กฎหมายภายในและแนวทางการระงับข้อพิพาททางสัญญาดังกล่าวจะต้องเข้าสู่การ พิจารณาและวินิจฉัยคดีโดยศาล เท่านั้น ย่อมมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้ลงทุน การเจรจาทางการค้า การจัดทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนกับ ต่างประเทศ และการพัฒนาระบบอนุญาโตตุลาการในประเทศไทย

6. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการ

ปัญหาการที่หน่วยงานของรัฐหลายแห่งต้องตกเป็นฝ่ายแพ่คดีในชั้นอนุญาโตตุลาการ มิได้มีสาเหตุ มาจากบทบัญญัติมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2544 ที่บัญญัติให้คู่สัญญาอาจตกลงให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาท ได้ แต่ปัญหาดังกล่าวน่าจะมีสาเหตุมาจากขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- 6.1 ปัญหาการจัดทำสัญญา
 - (1) หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้จัดทำสัญญาไม่มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมี ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ทั้งในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา

สาระของสัญญาด้านเทคนิคการเขียนสัญญา และในด้านเนื้อหา สาระของสัญญา จึงร่างสัญญาที่ทำให้หน่วยงานของรัฐเสียเปรียบ ทั้ง ๆ ที่ในกรณีที่เป็นสัญญาทางปกครองนั้น ตามหลักของสัญญา ทาง ปกครอง หน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดรายละเอียดของ สัญญาที่ทำให้หน่วยงานของรัฐได้เปรียบเอกชนได้

- (2) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการทำสัญญาร่วมลงทุนกับ เอกชนมีพฤติการณ์ฉ้อฉล เอื้อประโยชน์แก่เอกชน เช่น กรณีคำ พิพากษาศาลฎีกาที่ 7277/2549 (ระหว่างบิลฟิงเกอร์ เบอร์เกอร์ เอ จีกับพวก ผู้ร้อง กับกรมทางพิเศษแห่งประเทศไทย ผู้คัดค้าน) ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ลงนามในสัญญาดังกล่าว โดยปิดบัง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการส่งมอบพื้นที่ และในขณะที่ลงนาม ไม่มีการว่าจ้างวิศวกรที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติ ด้านวิศวกรรมในการก่อสร้างจนเป็นเหตุให้ถูกผู้ร้องนำไปใช้เป็น ข้ออ้างในการขยายระยะเวลาและเรียกร้องค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในเวลา ต่อมา เป็นต้น
- 6.2 ปัญหาการบริหารสัญญา
 - มีสาเหตุจากหลายประการ เช่น การแก้ไขเปลี่ยนแปลงงาน การส่ง มอบพื้นที่ก่อสร้างล่าช้า การออกแบบผิด การอนุมัติล่าช้า ขาดการ ประสานงานที่ดีของฝ่ายต่าง ๆ เหตุสุดวิสัย สภาพอากาศไม่ เอื้ออำนวย การหยุดงานและการขาดแคลนแรงงานหรือวัสดุ เป็นต้น
- 6.3 ปัญหาการตั้งอนุญาโตตุลาการ
 - อนุญาโตตุลาการซึ่งจะทำหน้าที่ในการระงับข้อพิพาททางสัญญา ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน นอกจากต้องมีความรู้ความ เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่กำลังมีข้อพิพาทนั้นแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักกฎหมายปกครองในกรณีที่เป็นสัญญาทางปกครอง แต่ปรากฏว่าในการแต่งตั้ง อนุญาโตตุลาการในกรณีพิพาทที่ผ่านมานั้น ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง มักจะมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายเอกชน ไม่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชน จึงไม่สามารถชี้ขาดข้อพิพาท ได้ถูกต้องตามหลักกฎหมายปกครองเหมือนกับการวินิจฉัยโดย ศาล ปกครอง

ดังนั้น อาจสรุปสาเหตุที่หน่วยงานของรัฐตกเป็นฝ่ายแพ่คดีในชั้นการพิจารณา ของอนุญาโตตุลาการได้ว่า เกิดจากปัญหาการจัดทำสัญญาปัญหาการบริหาร สัญญา และปัญหาการตั้งอนุญาโตตุลาการ ไม่ได้เกิดจากระบบ อนุญาโตตุลาการซึ่งมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกว่าการดำเนินคดีในศาล ซึ่ง ปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้โดยทางการบริหารงานของหน่วยงานต่าง ๆ นั้น

จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ
อนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ตามร่างกฎหมายที่กระทรวงยุติธรรมเสนอแก้ไข

7. ข้อเสนอแนะ

- 7.1 ในขั้นตอนการตรวจพิจารณาร่างสัญญาระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชนนั้น หน่วยงานของรัฐควรคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังนี้
 - (1) ในกรณีร่างสัญญาสัมปทานหรือร่างสัญญาที่หน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องจำเป็นและให้เกิดความรอบคอบในการจัดทำร่างสัญญา ก็ควรจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ปฏิบัติการตามร่างสัญญานั้น เข้าร่วมกันเป็นคณะกรรมการตรวจพิจารณาร่างสัญญา เพื่อให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคต่าง ๆ ในพื้นที่ที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่างดำเนินการตามสัญญาและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติตาม ข้อสัญญา พร้อมทั้งหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นร่วมกันกับคู่สัญญา เช่น ปัญหาการส่งมอบพื้นที่เพื่อดำเนินการตามสัญญา ล่าช้าจากสาเหตุต่าง ๆ การยื่นแบบและอนุมัติแบบล่าช้า หรือการประท้วงต่อต้านของประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในการปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวมิให้เกิดเป็นข้อพิพาทต่อไป
 - (2) ในข้อสัญญาควรกำหนดให้มีวิธีการระงับข้อพิพาทเบื้องต้นขึ้นในหน่วยงานเจ้าของโครงการเสียก่อนที่จะเสนอข้อพิพาทนั้นต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดอันได้แก่ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท (Mediation) โดยมีบุคคลที่สามที่มีความเป็นกลางให้การช่วยเหลือคู่สัญญาในการหาทางออกของปัญหาความขัดแย้ง โดยคู่สัญญาจะเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจในการบรรลุข้อตกลงร่วมกันเพื่อระงับข้อพิพาทนั่นเอง ซึ่งการระงับข้อพิพาทโดยการไกล่เกลี่ยนี้ จะทำให้คู่สัญญาแต่ละฝ่ายได้มีโอกาสรับทราบถึงข้อโต้แย้ง ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติตามสัญญา เช่น การแก้ไขเปลี่ยนแปลงแบบก่อสร้าง การตีความในข้อสัญญา หรือเหตุสุดวิสัย เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ปัญหาข้อพิพาทดังกล่าวได้รับการแก้ไขและหาทางออกร่วมกันโดยเร็ว
- 7.2 การบริหารสัญญา
 - (1) ควรจัดให้มีหน่วยงานของรัฐ หรือระบบการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อสัญญา เพื่อให้การปฏิบัติตามข้อสัญญามีความต่อเนื่องและถูกต้องตามสัญญา
 - (2) เมื่อพบการปฏิบัติไม่เป็นไปตามสัญญา หรือมีความล่าช้าในการดำเนินงานให้รีบแจ้งคู่สัญญาทราบ เพื่อเป็นการดำเนินการแก้ไข ปัญหาและระงับข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้นต่อไป

- 7.3 การพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อทำหน้าที่
อนุญาตต่อตุลาการ นอกจากต้องมีความเป็นกลางและเป็นอิสระตามมาตรา 19 แล้ว ความรอบรู้และความเชี่ยวชาญในสัญญาภาครัฐของผู้ทำหน้าที่ อนุญาตต่อตุลาการถือเป็นสิ่งสำคัญในกรณีที่เป็นสัญญาทางปกครอง จึงควร กำหนดคุณสมบัติเฉพาะของผู้ทำหน้าที่อนุญาตต่อตุลาการไว้ในสัญญา อนุญาตต่อตุลาการ หรือทำการแต่งตั้งบุคคลที่มีประสบการณ์ในการ พิจารณาคดีปกครอง หรือพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ทางปกครอง หรือทำการสอนวิชากฎหมายมหาชนในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐเป็นอนุญาตต่อตุลาการ เป็นต้น
- 7.4 การแก้ไขปัญหาการใช้วิธีการอนุญาตต่อตุลาการในสัญญา
ระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน อาจกระทำโดยอาศัยมติ คณะรัฐมนตรี ซึ่งวิธีการนี้ก็มีการใช้กันในบางประเทศ เช่น ราชอาณาจักร ชาติ- อาระเบีย สหพันธ์รัฐรัสเซีย และยูเครน การที่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อ วันที่ 28 กรกฎาคม 2552 เรื่อง การทำสัญญาระหว่างรัฐกับ เอกชน กำหนดว่า "1. สัญญาทุกประเภทที่หน่วยงานของรัฐทำกับเอกชนในไทย หรือต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นสัญญาทางการปกครองหรือไม่ ไม่ควรเขียน ผูกมัดในสัญญาให้มอบข้อพิพาทให้คณะอนุญาตต่อตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด แต่ หากมีปัญหาหรือความจำเป็นหรือเป็นข้อเรียกร้องของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็น ราย ๆ ไป" ทั้งนี้ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อพันธกรณีที่ ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาหรือความตกลงต่าง ๆ กับนานา ประเทศ เช่น สนธิสัญญาว่าด้วยการส่งเสริมและการคุ้มครองการลงทุนต่าง ตอบแทน (BIT) หรือ ข้อตกลงว่าด้วยเขตการค้าเสรี (FTA) หรือกรณีข้อ สัญญาอนุญาตต่อตุลาการเป็นเงื่อนไขสำคัญในการกู้ยืมเงินของสถาบัน การเงินต่าง ๆ รวมตลอดถึงแหล่งเงินทุนจากองค์กรช่วยเหลือรายใหญ่ รวมถึงปัญหาอื่นใดที่จะตามมาในภายหลังกนั้น หน่วยงานของรัฐจึงอาจนำ ประเด็นปัญหาหรือความจำเป็นหรือข้อเรียกร้องของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่มี อาจหลีกเลี่ยงได้นั้น เสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ได้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะได้ตรวจสอบถึงความเหมาะสมของสัญญาได้ด้วย

4. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พ.ศ. ที่ สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภา ผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภา ผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

1. กำหนดให้จัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นหน่วยงานกลางตาม มาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยมี วัตถุประสงค์ตามที่กำหนด และให้สถาบันมีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและ กฎหมายอื่น และให้สถาบันมีอำนาจกระทำการภายในขอบแห่ง วัตถุประสงค์ (ร่างมาตรา 5 ร่างมาตรา 6 และร่างมาตรา 8)
2. กำหนดให้ทุนและทรัพย์สินของสถาบันประกอบด้วย เงินหรือทรัพย์สินที่ ได้รับโอนมาตามมาตรา 42 เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม และเงิน อุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี เป็นต้น และให้รายได้ของสถาบันไม่ เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา 9 และร่าง มาตรา 10)
3. กำหนดให้มีคณะกรรมการสถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งคณะ รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนด กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนหกคน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน โดยมีผู้อำนวยการสถาบันฯ เป็นกรรมการและเลขานุการ กำหนดคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการและ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา 13 ถึง ร่างมาตรา 18)
4. กำหนดให้มีผู้อำนวยการสถาบันฯ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด กำหนดวาระการดำรง ตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสถาบันฯ (ร่างมาตรา 22 - ร่างมาตรา 25 และร่างมาตรา 27)
5. กำหนดให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ ตามที่กำหนด และให้กองทุนประกอบด้วยเงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุน ประเดิมเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี เงินที่ได้รับจัดสรรตาม กฎหมาย ว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม และเงินค่า สัมปทานและผลกำไรที่ได้จากการดำเนินการด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมตามที่ได้รับจัดสรรตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรี เป็นต้น โดยให้เงินและทรัพย์สินของกองทุน ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา 34 - ร่างมาตรา 36)
6. กำหนดให้การจัดสรรเพื่อการผลิต การวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อ การศึกษาของกองทุนเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ (ร่างมาตรา 37)
7. กำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุนประกอบด้วยปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน ผู้แทนส่วน ราชการเป็นกรรมการ และกำหนดอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการฯ (ร่างมาตรา 38 และร่างมาตรา 39)

8. กำหนดบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ วาระเริ่มแรกของคณะกรรมการฯ ผู้อำนวยการสถาบันฯ และการโอนข้าราชการและลูกจ้างไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสถาบันฯ (ร่างมาตรา 42 ถึงร่างมาตรา 45)

5. เรื่อง ร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และ วิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553 ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครั้งที่ 4/2553 (นัดพิเศษ) เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2553 ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอ และให้ดำเนินการต่อไปได้ และให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าไปพิจารณาว่า จะสามารถออกประกาศในเรื่องการให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และคณะผู้ชำนาญการมีอำนาจกำหนดเขตพื้นที่ที่ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก อุทยานแห่งชาติ หรือสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นเขตพื้นที่ที่โครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งดำเนินการในพื้นที่ดังกล่าวต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้หรือไม่

สาระสำคัญของร่างประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2553 มีดังนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

- "อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (upstream petrochemical industry)" และ "อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง (intermediate petrochemical industry)" ให้ใช้ตามคำจำกัดความตามนิยามของสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย

- "สารก่อมะเร็งกลุ่ม 1" หมายความว่า บัญชีรายชื่อสารก่อมะเร็งกลุ่ม 1 ตามประกาศของ International Agency for Research on Cancer (IARC)
- "สารก่อมะเร็งกลุ่ม 2 A" หมายความว่า บัญชีรายชื่อสารก่อมะเร็งกลุ่ม 2 A ตามประกาศของ International Agency for Research on Cancer (IARC)

ข้อ 2 ให้กำหนดประเภท ขนาด และวิธีปฏิบัติสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน จะต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 3 โครงการหรือกิจการตามข้อ 2 ให้หมายความรวมถึงโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือโครงการร่วมกับเอกชน ทั้งที่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และโครงการหรือกิจการซึ่งต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายด้วย

ข้อ 4 การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการหรือกิจการตามข้อ 2 ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2552 ทั้งนี้ การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมดังกล่าวข้างต้น ต้องจัดทำโดยผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้มีสิทธิจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อ 5 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เอกสารแนบท้ายประกาศ

1. กรณีโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือโครงการร่วมกับเอกชน ซึ่งต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอรายงานในชั้นก่อนขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี
2. กรณีโครงการหรือกิจการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี ให้เสนอรายงานในชั้นขออนุมัติโครงการ หรือขออนุมัติงบประมาณ หรือก่อนดำเนินการก่อสร้าง แล้วแต่กรณี
3. กรณีโครงการหรือกิจการซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตจากทางราชการตามกฎหมายให้เสนอรายงาน ตามท้ายตารางนี้

ลำดับ	ประเภทโครงการหรือกิจการ	ขนาด	หลัก
-------	-------------------------	------	------

ดับ		เกณฑ์ วิธีการ ระเบียบ ปฏิบัติ
1	การถมทะเล หรือทะเลสาบ นอกแนวเขตชายฝั่งเดิม ยกเว้นการถมทะเลที่เป็น การฟื้นฟูสภาพชายหาด	ตั้งแต่ ให้ 300 เสนอ ไร่ ขึ้น ในชั้น ไป ขอ อนุมัติ หรือ ขอ อนุญาต โครงการ
2	<p>การทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ดังต่อไปนี้</p> <p>2.1 เหมืองแร่ใต้ดิน เฉพาะที่ออกแบบให้โครงสร้างมีการยุบตัวภายหลังการทำ เหมืองโดยไม่มีค้ำยันและไม่มีการใส่ดินวัสดุทดแทน เพื่อป้องกันการยุบตัว</p> <p>2.2 เหมืองแร่ตะกั่ว เหมืองแร่สังกะสี หรือ เหมืองแร่โลหะอื่นที่ไขไซยาไนด์หรือ ปรอทหรือตะกั่วในเตรด ในกระบวนการผลิต หรือเหมืองแร่โลหะอื่นที่มีอาร์เซน ไพไรต์ (arsenopyrite) เป็นแร่ประกอบ (associated mineral)</p> <p>2.3 เหมืองแร่ถ่านหิน เฉพาะที่มีการลำเลียงแร่ถ่านหินออกนอกพื้นที่โครงการ ด้วยรถยนต์</p> <p>2.4 เหมืองแร่ในทะเล</p>	<p>ทุก ให้ ขนาด เสนอ ในชั้น ขอ ประธา นบัตร</p> <p>ทุก ให้ ขนาด เสนอ ในชั้น ขอ ประธา นบัตร</p> <p>ขนาด ให้ ตั้งแต่ เสนอ 200,0 ในชั้น 00 ขอ ตัน/ ประธา เดือน นบัตร หรือ ตั้งแต่ 2,400, 000 ตัน/ปี ขึ้นไป</p> <p>ทุก ให้</p>

		ขนาด	เสนอ ในชั้น ขอ ประธา นบัตร
3	นิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม หรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้		
	3.1 นิคมอุตสาหกรรม หรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีตาม 4 หรืออุตสาหกรรมถลุงแร่เหล็กตาม 5.1 หรือ 5.2 แล้วแต่กรณี มากกว่า 1 โรงงานขึ้นไป	ทุก ขนาด	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุมัติ หรือ ขอ อนุญาต โครง การ
	3.2 นิคมอุตสาหกรรม หรือโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับนิคมอุตสาหกรรม ที่มีการขยายพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรม ปิโตรเคมีตาม 4 หรืออุตสาหกรรมถลุงแร่เหล็ก ตาม 5.1 หรือ 5.2	ทุก ขนาด	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุมัติ หรือ ขอ อนุญาต โครง การ
4	อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ดังต่อไปนี้		
	4.1 อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้น (upstream petrochemical industry)	ทุก ขนาด หรือที่ มีการ ขยาย กำลัง การ ผลิต ตั้งแต่ ร้อยละ 35 ของ กำลัง การ	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ก่อสร้าง เพื่อ ประกอบ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต

		ผลิต เติมชั้น ไป	ด ประกอ บ กิจการ หรือ ในชั้น ขอ ขยาย แล้วแ แต่กรณี
4.2	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง(intermediate petrochemical industry) ดังต่อไปนี้		
4.2.1	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง(intermediate petrochemical industry) ที่ผลิตสารเคมี หรือใช้วัตถุดิบที่เป็นสารเคมี ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็งกลุ่ม 1	ขนาด กำลัง การ ผลิต 100 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือที่ มีการ ขยาย ขนาด กำลัง การ ผลิต รวมกัน แล้ว มากกว่า 100 ตัน/วัน ขึ้นไป	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ก่อสร้าง หรือที่ ประกอบ ขยาย บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ประกอบ มากกว่า 100 กิจการ หรือ ในชั้น ขอ ขยาย แล้วแ แต่กรณี
4.2.2	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นกลาง(intermediate petrochemical industry) ที่ผลิตสารเคมี หรือใช้วัตถุดิบที่เป็นสารเคมี ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็งกลุ่ม 2 A	ขนาด กำลัง การ ผลิต 700 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือที่	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ก่อสร้าง หรือที่

		<p>มีการขยายขนาดกำลังการผลิตรวมกันแล้วมากกว่า 700 ตัน/วันขึ้นไป</p> <p>ประกอบกิจกรรมหรือชั้นขออนุญาตประกอบกิจกรรมหรือชั้นขอขยายแล้วแต่กรณี</p>
5	<p>อุตสาหกรรมถลุงแร่ หรือหลอมโลหะ ดังต่อไปนี้</p>	
	<p>5.1 อุตสาหกรรมถลุงแร่เหล็ก</p>	<p>ที่มีปริมาณแร่ป้อน (input) เข้าสู่กระบวนการผลิตตั้งแต่ 5,000 ตัน / วัน หรือที่ มีปริมาณแร่ป้อน (input) เข้าสู่กระบวนการผลิต รวมกัน ตั้งแต่ 5,000</p> <p>ให้เสนอชั้นขออนุญาต ประกอบก่อสร้างเพื่อประกอบกิจกรรมหรือชั้นขอขยายแล้วแต่กรณี</p>

	<p>ตัน/วัน ขึ้นไป</p>
<p>5.2 อุตสาหกรรมถลุงแร่เหล็กที่มีการผลิตถ่าน coke หรือ ที่มีกระบวนการ sintering</p>	<p>ทุก ให้ ขนาด เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ก่อสร้าง เพื่อ ประกอบ บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ประกอบ บ กิจการ แล้วแ แต่กรณี</p>
<p>5.3 อุตสาหกรรมถลุงแร่ ทองแดง ทองคำ หรือ สังกะสี</p>	<p>ที่มี ให้ ปริมาณ เสนอ ถลุงแร่ ในชั้น ป้อน ขอ (input อนุญาต) เข้าสู่ กระบวนการ ก่อสร้า การผลิต งบเพื่อ ตั้งแต่ ประกอบ 1,000 บ ตัน / กิจการ วัน / หรือ ขึ้นไป ชั้นขอ หรือที่ อนุญาต มี ประกอบ ปริมาณ บ ถลุงแร่ กิจการ ป้อน หรือ (input ในชั้น) เข้าสู่ ขอ กระบวนการ ขยาย</p>

	นการผลิต รวมกัน ตั้งแต่ 1,000 ตัน / วัน ขึ้น ไป	แล้วแ ตกรณี
5.4 อุตสาหกรรมถลุงแร่ตะกั่ว	ทุก ขนาด	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ก่อสร้าง เพื่อ ประกอ บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ประกอ บ กิจการ แล้วแ ตกรณี
5.5 อุตสาหกรรมหลอมโลหะ (ยกเว้นเหล็ก และอลูมิเนียม)	ขนาด กำลัง การ ผลิต (output) ตั้งแต่ 50 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือมี กำลัง การ ผลิต รวมกัน ตั้งแต่	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ก่อสร้าง เพื่อ ประกอ บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ประกอ

		50 ตัน/วัน ขึ้นไป	บ กิจการ หรือ ในชั้น ขอ ขยาย แล้วแ แต่กรณี
	5.6 อุตสาหกรรมหลอมตะกั่ว	ขนาด กำลัง การ ผลิต (output) ตั้งแต่ 10 ตัน/วัน ขึ้นไป หรือมี กำลัง การ ผลิต รวมกัน ตั้งแต่ 10 ตัน/วัน ขึ้นไป	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ก่อสร้าง เพื่อ ประกอบ บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต รวมกัน ประกอบ บ กิจการ หรือ ในชั้น ขอ ขยาย แล้วแ แต่กรณี
6	การผลิต กำจัด หรือปรับแต่งสารกัมมันตรังสี		ทุก ขนาด ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต อนุญาต ประกอบ บ กิจการ
7	โรงงานปรับปรุงสภาพของเสียรวมหรือโรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการฝังกลบ		ทุก ให้

	<p>สิ่งปฏิภูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่มีการเผาหรือฝังกลบของเสียอันตราย ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ยกเว้นการเผาในหม้อเผาซีเมนต์ที่ใช้ของเสียอันตรายเป็นเชื้อเพลิงทดแทน หรือใช้เป็นเชื้อเพลิงเสริม</p>	<p>ขนาด เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ก่อสร้าง เพื่อ ประกอบ บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ประกอบ บ กิจการ แล้วแ แต่กรณี</p>
8	<p>โครงการระบบขนส่งทางอากาศ</p>	<p>ที่มี ให้ การ เสนอ ก่อสร้าง ในชั้น ขง ขอ ขยาย อนุมัติ หรือ หรือ เพิ่ม ขอ ทางวิ่ง อนุญาต ของ ด อากาศ โครงก ยาน าร ตั้งแต่ 3,000 เมตร ขึ้นไป</p>
9	<p>ท่าเทียบเรือ</p>	<p>1) ที่มี ให้ ความ เสนอ ยาว ในชั้น หน้า ขอ ท่า อนุมัติ (berth หรือ length ขอ) อนุญาต ตั้งแต่ 300 โคตรก</p>

	<p>เมตร ขึ้นไป หรือมีให้ พื้นที่ เสนอ ทำ ในชั้น เทียบ ขอ เรือ อนุมัติ ตั้งแต่ หรือ 10,00 ขอ 0 อนุญาต ตาราง ต เมตร โครรงก ขึ้นไป าร ยกเว้น ทำ ให้ เทียบ เสนอ เรือ ในชั้น โดยสา ขอ รหรือ อนุมัติ ทำ หรือ เทียบ ขอ เรือเรือ อนุญาต สินค้า ต เพื่อ โครรงก การ าร อุปโภค และ บริโภค หรือ ทำ เทียบ เรือ สำรา ญและ กีฬา</p> <p>2) ที่มี การขุด ลอก ร่องน้ำ ตั้งแต่ 100,0 00 ตาราง</p>
--	--

		<p>เมตร ขึ้นไป ยกเว้น ท่า เทียบ เรือ โดยสาร หรือ ท่า เทียบ เรือ สินค้า เพื่อ การ อุปโภค และ บริโภค หรือ ท่า เทียบ เรือ สำรา ญและ กีฬา</p> <p>3) ที่มี การขน ถ่าย วัตถุ อันตราย หรือ กาก ของ เสีย อันตราย ซึ่ง เป็น สารก่อ มะเร็ง กลุ่ม 1 มี ปริมา ณ รวมกัน</p>	
--	--	--	--

		ตั้งแต่ 25,000 ต้น/เดือนขึ้นไป หรือมี ปริมาณ รวมกัน ทั้งปี ตั้งแต่ 250,000 ต้น/ปี ขึ้นไป	
10	เขื่อนเก็บกักน้ำ หรืออ่างเก็บน้ำ	1) ที่มี ปริมาณ เสร็จ ในชั้น กักน้ำ ขอ ตั้งแต่ 100 ล้าน ลูกบา ลาศก์ เมตร ขึ้นไป หรือ ให้ 2) ที่มี เสร็จ พื้นที่ ในชั้น เก็บกัก น้ำ ขอ ตั้งแต่ 15 ตาราง กิโลเมตร ขึ้น ไป	ให้ เสนอ ขอนุมัติ หรือ ขออนุญาต โครงการ
11	โรงไฟฟ้าพลังความร้อน ดังต่อไปนี้		
	11.1 โรงไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง	ขนาด กำลัง ผลิต กระแส ไฟฟ้า	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ ขออนุญาต

	รวม ตั้งแต่ 100 เมกะ วัตต์ ขึ้นไป	ด ก่อสร้าง งเพื่อ ประกอบ บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ด ประกอบ บ กิจการ แล้วแ แต่กรณี
11.2 โรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงชีวมวล	ขนาด กำลัง ผลิต กระแส ไฟฟ้า รวม ตั้งแต่ 150 เมกะ วัตต์ ขึ้นไป	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต รวม ด ก่อสร้าง งเพื่อ ประกอบ บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ด ประกอบ บ กิจการ แล้วแ แต่กรณี
11.3 โรงไฟฟ้าที่ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นระบบพลังความร้อนร่วมชนิด combined cycle หรือ cogeneration	ขนาด กำลัง ผลิต กระแส ไฟฟ้า รวม ตั้งแต่ 3,000 เมกะ	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต รวม ด ก่อสร้าง งเพื่อ ประกอบ

		วัดต์ ขึ้นไป	บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ด ประกอ บ กิจการ แล้วแ แต่กรณี
11.4	โรงไฟฟ้านิวเคลียร์	ทุก ขนาด	ให้ เสนอ ในชั้น ขอ อนุญาต ด ก่อสร้าง เพื่อ ประกอ บ กิจการ หรือ ชั้นขอ อนุญาต ด ประกอ บ กิจการ แล้วแ แต่กรณี

**6. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุก
คนโดยสาร พ.ศ.**

คณะรัฐมนตรีอนุมัติร่างกฎกระทรวงว่าด้วยข้อกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุก
คนโดยสาร พ.ศ. ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยรับข้อสังเกตของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการ
พิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงคมนาคมเสนอว่า กฎกระทรวงกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. 2548 ออกตามความในมาตรา 5 (15/1) และมาตรา 57 ฉ (7) แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ได้กำหนดข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะเท่านั้น แต่ไม่มีข้อกำหนดสำหรับรถยนต์ประเภทอื่นได้แก่ รถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการ รถยนต์ที่ใช้ในการรับจ้างรับส่งนักเรียน จึงสมควรกำหนดข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารให้ครอบคลุมถึงรถประเภทอื่นนอกจากรถจักรยานยนต์สาธารณะ โดยยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. 2548 และยกร่างกฎกระทรวงขึ้นใหม่ เพื่อให้ประชาชนได้รับความปลอดภัยจากการโดยสารรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการ รถยนต์ที่ใช้ในการรับจ้างรับส่งนักเรียนและรถจักรยานยนต์สาธารณะ

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ พ.ศ. 2548 (ร่างข้อ 1)
2. กำหนดบทนิยาม "การรับจ้างรับส่งนักเรียน" หมายความว่า การใช้รถยนต์เพื่อรับจ้างรับส่งนักเรียน ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน (ร่างข้อ 2)
3. กำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะและรถยนต์บริการ เช่น ในกรณีเป็นรถที่ใช้ก๊าซธรรมชาติอัดหรือใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นเชื้อเพลิงต้องใช้รถที่ผ่านการตรวจและทดสอบส่วนควบและอุปกรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด ต้องไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เว้นแต่การใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนาโดยผู้ขับขี่ไม่ต้องถือหรือจับโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น (ร่างข้อ 3)
4. กำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยในการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์สาธารณะ เช่น ต้องมีหมวกที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อป้องกันอันตรายในขณะโดยสารไว้สำหรับให้คนโดยสารสวมในขณะโดยสาร ต้องไม่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องมือหรืออุปกรณ์สื่อสารอื่นใดในขณะขับขี่รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร เป็นต้น (ร่างข้อ 4)
5. กำหนดข้อปฏิบัติหรือข้อห้ามปฏิบัติตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับผู้ขับขี่รถรับจ้างรับส่งนักเรียน เช่น ต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับขี่รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องมีใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์สาธารณะหรือใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคลที่ได้รับอนุญาต

มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี ต้องมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถและต้องมีผู้
ควบคุมดูแลนักเรียนซึ่งมีอายุไม่น้อยกว่า 18 ปีประจำอยู่ในรถตลอดเวลาที่
ใช้รับส่งนักเรียน เป็นต้น (ร่างข้อ 5)

เศรษฐกิจ

7. เรื่อง ขออนุมัติดำเนินการโครงการการจัดการเพลิงแ่งมันสำปะหลัง ระยะที่ 2

คณะรัฐมนตรีพิจารณาการขออนุมัติดำเนินการโครงการการจัดการเพลิงแ่งมัน
สำปะหลัง ระยะที่ 2 ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ แล้วมีมติดังนี้

1. อนุมัติดำเนินงานโครงการการจัดการเพลิงแ่งมันสำปะหลัง ระยะที่ 2 และ
ให้กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ โดยกรมส่งเสริมการเกษตรเป็นหน่วยงาน
หลักในการดำเนินการ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) เสนอ
โดยให้ กษ. ได้รับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ (สศช.) ที่เห็นควรให้เร่งจัดทำแผนการดำเนินงาน และ
การเตรียมความพร้อมให้ชัดเจนและตรวจสอบได้ ตั้งแต่การประชาสัมพันธ์
การเตรียมบุคลากร การให้ความรู้แก่เกษตรกร และการผลิตขยายพ่อแม่
พันธุ์หลักแดนเบียน รวมทั้งมีการติดตามการดำเนินงาน และเฝ้าระวังการ
ระบาดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ช่วยเหลือแก่เกษตรกรที่เดือดร้อนได้ทันกับ
กรอบระยะเวลาดำเนินงานที่กำหนด ตลอดจนเร่งทำการวิจัยพัฒนาพันธุ์ที่
ต้านทานเพลิงแ่งโดยเร็วต่อไป ไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย
2. อนุมัติให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 งบกลาง
รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน 13,579,000
บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดำเนินโครงการฯ ในระหว่างเดือนกันยายน -
ตุลาคม 2553 ทั้งนี้ ให้กรมส่งเสริมการเกษตรขอทำความตกลงกับสำนัก
งบประมาณต่อไป ซึ่งเป็นไปตามความเห็นชอบสำนักงบประมาณ

8. เรื่อง การดำเนินการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิกรณีการบินในช่วงฤดูหนาว

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) ดำเนินการ
แก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินกิจการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตามเส้น
เสียงฤดูหนาว โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับเส้นเสียงฤดูร้อนที่ ทอท.ได้

ถือปฏิบัติ ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ ทั้งนี้ ให้กระทรวงคมนาคม บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) รับความเห็นและข้อสังเกตของกระทรวงการคลัง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงคมนาคม (คค.) เสนอตามที่ได้รับรายงานจาก ทอท.ว่า

1. เนื่องจากลักษณะการบินของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมี 2 ลักษณะ คือ ช่วงฤดูร้อน (เป็นกรณีการบินลงที่ปลายทางวิ่งด้านทิศเหนือและบินขึ้นที่ปลายทางวิ่งด้านทิศใต้) และช่วงฤดูหนาว (เป็นกรณีการบินลงที่ปลายทางวิ่งด้านทิศใต้และบินขึ้นที่ปลายทางวิ่งด้านทิศเหนือ) การดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550 และวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552 ครอบคลุมเฉพาะกรณีการบินช่วงฤดูร้อนที่ใช้ทางวิ่งที่ 1 และ 2 เต็มความสามารถสูงสุดของจำนวน 76 เที่ยวบินต่อชั่วโมง เฉพาะการบินลงที่ปลายทางวิ่งฝั่งตะวันตกด้านทิศเหนือ ร้อยละ 80 ของเที่ยวบินทั้งหมด และการบินลงที่ปลายทางวิ่งฝั่งตะวันออกด้านทิศเหนือร้อยละ 20 ของเที่ยวบินทั้งหมด (เส้นเสียงฤดูร้อน) ซึ่งมีผลทำให้การแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านเสียงไม่ครอบคลุมอาคารและสิ่งปลูกสร้างตามแผนที่เส้นเสียงช่วงฤดูหนาว ซึ่งผู้ได้รับผลกระทบได้ขอให้ ทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้ที่ได้รับผลกระทบด้วย

2. หลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550

- 2.1 ภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2550 ทอท.ได้ดำเนินการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ NEF >40 โดยใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่มีการหักค่าเสื่อมราคาและบวกเพิ่มค่าการตลาดแต่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ยอมรับราคาดังนั้น เพื่อให้การกำหนดราคาอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานมีความเหมาะสมเป็นธรรมและมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องรองรับ คณะกรรมการ ทอท. จึงได้มีมติเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2550 ให้มีการประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์โดยเทียบเคียงกับแนวทางการกำหนดค่าเสียหายที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามกฎหมาย
- 2.2 ทอท.ได้รับความเห็นชอบแนวทางการชดเชยผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดังนี้
 - 2.2.1 ในการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2552 เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2553 ที่ประชุมมีมติอนุมัติแนวทางการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานท่าอากาศยานสุวรรณภูมิตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2552

- 2.2.2 ในการประชุมคณะอนุกรรมการกำกับดูแลการดำเนินงาน ชดเชยผลกระทบด้านเสียงจากการดำเนินงานท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2553 คณะอนุกรรมการฯ มีข้อสังเกตในเรื่องหลักเกณฑ์การประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ทอท.ว่าควรให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง โดยวิธีเทียบเคียงแนวทางการกำหนดค่าทดแทนความเสียหายที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามกฎหมายที่ได้ดำเนินการมาแล้ว เนื่องจากหากมีการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์วิธีการประเมินราคาจากที่ได้ดำเนินการมาแล้วอาจเกิดผลกระทบ คือ
 - (1) กลุ่มที่ยอมรับราคา และ ทอท.ได้ซื้อขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไปแล้ว
 - (2) กลุ่มที่ยอมรับราคา และอยู่ระหว่างการดำเนินการซื้อขาย ต้องประเมินราคาใหม่ทั้งหมด ซึ่งจะมีผลทำให้การดำเนินงานล่าช้า
 - (3) การประเมินราคาที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง โดยวิธีเทียบเคียงแนวทางการกำหนดค่าทดแทนความเสียหายที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ เป็นวิธีการที่เป็นธรรมและทำให้ผู้ปฏิบัติมีกรอบการทำงานที่ชัดเจน
- 2.2.3 ในการประชุมคณะกรรมการ ทอท.เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาซื้อขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพื้นที่ NEF >40 กรณีขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินราคาโดยวิธีเทียบเคียงแนวทางการกำหนดค่าทดแทนความเสียหายที่ต้องออกจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามกฎหมาย

9. เรื่อง การจำแนกประเภทที่ดินจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดนครราชสีมา (ขอเปลี่ยนแปลงมติคณะรัฐมนตรีเดิมเฉพาะแห่ง)

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกำหนดการจำแนกประเภทที่ดินจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดนครราชสีมา (ขอเปลี่ยนแปลงมติคณะรัฐมนตรีเดิมเฉพาะแห่ง) ตามมติคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ครั้งที่ 4/2553 เพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ดังนี้

1. การจำแนกประเภทที่ดินพื้นที่ "ป่าแม่ออน" จังหวัดเชียงใหม่ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2536 ใหม่ ดังนี้

- 1.1 รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม เนื้อที่ประมาณ 250 ไร่ (แปลงปลูกป่าปี 2537)
 - 1.2 จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อมอบเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น เนื้อที่ประมาณ 660 ไร่ จำนวน 106 แปลง
2. การจำแนกประเภทพื้นที่ "ป่าโครงการรถไฟมวกเหล็ก" จังหวัดนครราชสีมา ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2506 ใหม่ดังนี้
- 2.1 รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม เนื้อที่ประมาณ 408 ไร่ และมอบให้กรมป่าไม้รับไปดำเนินการ
 - 2.2 จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น เนื้อที่ประมาณ 4,549 ไร่ และมอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) รับไปดำเนินการตามแนวทางมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2530 ประกอบกับในพื้นที่อำเภอปากช่องได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเป็นเขตปฏิรูปที่ดิน ทั้งอำเภอแล้ว เมื่อ พ.ศ. 2534

ทั้งนี้ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปพิจารณาดำเนินการด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) รายงานว่า

1. ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (21 มิถุนายน 2509 และ 15 เมษายน 2536) เห็นชอบให้ "ป่าแม่ออน" เป็น ป่าไม้ถาวร และต่อมาได้จำแนกพื้นที่บางส่วนป่าแม่ออนออกจากการเป็นป่าไม้ถาวร นั้น

- 1.1 ปี 2548 ราษฎรได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อแก้ปัญหาพื้นที่ทำกิน ซึ่งจากการสำรวจพบว่าพื้นที่ดังกล่าวอยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติ "ป่าแม่ออน" แต่อยู่ในพื้นที่ที่มติคณะรัฐมนตรีให้รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวร และมีพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่ปลูกป่า ปี 2537 แปลง 1 เนื้อที่ 250 ไร่ จังหวัดเชียงใหม่ จึงมีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาที่ดินเขต 6 ขอให้พิจารณาดำเนินการหาแนวทางแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของราษฎรตามอำนาจหน้าที่
- 1.2 ในการประชุมคณะอนุกรรมการจำแนกประเภทที่ดินประจำจังหวัดเชียงใหม่ ครั้งที่ 1/2550 เมื่อวันอังคารที่ 26 กรกฎาคม 2550 ที่ประชุมได้มีมติให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอมติคณะกรรมการพัฒนาที่ดินพิจารณาพื้นที่สำรวจเฉพาะพื้นที่ป่าไม้ถาวรนอกเขตป่าสงวนแห่งชาติและอุทยานแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ 660 ไร่ เพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้

ประโยชน์อย่างอื่น ส่วนพื้นที่แปลงปลูกป่า ปี 2537 เนื้อที่ประมาณ 250 ไร่ ให้เก็บไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม

- 1.3 ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติพัฒนาที่ดิน พ.ศ. 2551 ประกาศใช้ คณะอนุกรมจำแนกประเภทที่ดินประจำจังหวัดเชียงใหม่ ปี 2550 ยังไม่ได้นำมามติที่ประชุม (ข้อ 1.2) เสนอคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ฝ่ายเลขานุการ คณะอนุกรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเชียงใหม่จึงได้นำเรื่องดังกล่าวเสนอ คณะอนุกรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเชียงใหม่อีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2553 ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะอนุกรมการจำแนกประเภทที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ได้เคยพิจารณาไว้เดิม (ข้อ 1.2) ดังนี้
 - 1.3.1 ให้รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม เนื้อที่ประมาณ 250 ไร่ (แปลงปลูกป่าปี 2537)
 - 1.3.2 ให้จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น เนื้อที่ประมาณ 660 ไร่ จำนวน 106 แปลง
- 1.4 คณะกรรมการพัฒนาที่ดินได้ประชุมครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2553 มีมติเห็นชอบตามผลการพิจารณาของคณะอนุกรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ (ข้อ 1.3)

2. สำหรับป่าโครงการรถไฟมวกเหล็ก จังหวัดนครราชสีมา ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (12 พฤศจิกายน 2506 และ 3 มีนาคม 2530) นั้น

- 2.1 เนื่องจากความคลาดเคลื่อนของระบบการทำแผนที่และการถ่ายทอดแนวเขตจากแผนที่มาตรฐานส่วน 1 : 50,000 สู่ระวางรูปถ่ายทางอากาศมาตรฐานส่วน 1 : 4,000 ซึ่งได้มีการตรวจและรับรองแนวเขตตามอำนาจหน้าที่แล้วทำให้ยังมีพื้นที่ป่าไม้ถาวรนอกเขตป่าสงวนฯ บางส่วนไม่ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ราษฎรในพื้นที่ดังกล่าวจึงได้ร้องต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองน้ำแดงว่าได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้
- 2.2 กรมพัฒนาที่ดินจึงได้ตั้งคณะทำงานอันประกอบด้วยหน่วยราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลเสนอต่อคณะอนุกรมการพัฒนาที่ดิน จังหวัดนครราชสีมา เพื่อพิจารณาตามแนวทางของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2540
- 2.3 ในการประชุมคณะอนุกรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดนครราชสีมาเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2553 ได้มีมติเห็นชอบการจำแนกประเภทที่ดิน จำนวน 64 แปลง เนื้อที่ประมาณ 4,957 ไร่ ดังนี้
 - 2.3.1 รักษาไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิม เนื้อที่ประมาณ 408 ไร่ (เฉพาะส่วนที่ยังมีสภาพเป็นป่าไม้และเป็นพื้นที่ป่ารอสภาพฟื้นฟู)
 - 2.3.2 จำแนกออกจากป่าไม้ถาวรเพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น 4,549 ไร่ เนื่องจากได้มีราษฎรเข้าทำการถือครองและใช้ประโยชน์ทั้งหมดแล้ว และให้จัดสงมมติที่ประชุมให้

คณะกรรมการพัฒนาที่ดินพิจารณาตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2540 ต่อไป

- 2.4 ในการประชุมคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน ครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2553 ได้มีมติเห็นชอบผลตามการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพัฒนาที่ดินจังหวัดนครราชสีมา (ข้อ 2.3)

3. กษ.พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรและการรักษาพื้นที่ป่าไม้ของชาติ รวมทั้งเป็นไปตามมติคณะกรรมการพัฒนาที่ดิน จึงจำเป็นต้องนำเรื่องเสนอเข้าสู่การพิจารณาของ คณะรัฐมนตรีเพื่อให้รักษาพื้นที่ที่ยังมีสภาพเป็นป่าไว้เป็นป่าไม้ถาวรตามเดิมและจำแนกพื้นที่ที่ไม่มีสภาพเป็นป่าเหลืออยู่และมีราษฎรเข้าถือครองและทำประโยชน์แล้วออกจากเขตป่าไม้ถาวรเพื่อเป็นที่ทำกินของราษฎรหรือเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นให้เป็นการถูกต้องตามระเบียบและกฎหมาย

10. เรื่อง การจำหน่ายหลักทรัพย์เพื่อนำเงินมาซื้อหุ้นตามแผนของ กระทรวงการคลัง [กรณีบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)]

คณะรัฐมนตรีอนุมัติในหลักการให้กระทรวงการคลังจำหน่ายหุ้นบริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (บมจ. เอสโซ่) ให้แก่กองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง ภายใต้ข้อตกลง เดียวกับกองหลักทรัพย์เดิมที่กระทรวงการคลังได้จำหน่ายให้กองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง เพื่อให้ได้เงินภายในวงเงินไม่เกิน 1,700 ล้านบาท โดยให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ พิจารณากำหนดจำนวน ราคา และหลักเกณฑ์ในการจำหน่ายหุ้น บมจ.เอสโซ่ ดังกล่าว ต่อไป และให้นำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหุ้น บมจ.เอสโซ่ เข้าบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อ หุ้นเพื่อนำไปซื้อหุ้นเพิ่มทุนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) (บกท.) ต่อไป ตามที่ กระทรวงการคลังเสนอ ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลังรับความเห็นของสำนักงานประมาณ และสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปประกอบการ พิจารณาด้วย

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการคลัง (กค.) รายงานว่า

1. ปัจจุบัน บกท.มีแผนจะเพิ่มทุนจำนวน 15,000 - 20,000 ล้านบาท ในเดือนกันยายน 2553 เพื่อให้ บกท.มีปริมาณเงินทุนที่เพียงพอต่อการลงทุนและมีปริมาณเงินสดที่ เพียงพอต่อการดำเนินงานของ บกท.ในอนาคต เพื่อให้ บกท.มีความสามารถในการ ลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวและไม่ประสบปัญหาสภาพ คล่อง หากมีเหตุการณ์ฉุกเฉินขึ้นอีก ซึ่งที่ประชุมใหญ่สามัญผู้ถือหุ้นประจำปี 2553 ได้มี มติเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2553 ดังนี้

- 1.1 อนุมัติการเพิ่มทุนจดทะเบียนของ บกท. จาก 16,989,009,500 บาท เป็น 26,989,009,500 บาท
- 1.2 อนุมัติจัดสรรและเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวนไม่เกิน 1,000 ล้านหุ้น มูลค่าหุ้นที่ตราไว้หุ้นละ 10 บาท ต่อประชาชน
- 1.3 อนุมัติการมอบหมายอำนาจให้คณะกรรมการ บกท. หรือบุคคลที่คณะกรรมการ บกท. มอบหมายในการจัดสรรและเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อ กค. เพื่อให้ กค. ถือหุ้นในสัดส่วนประมาณร้อยละ 51.03 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของ บกท. ภายหลังจากเสนอขายหุ้นเพิ่มทุน

ซึ่งปัจจุบัน กค. ถือหุ้น บกท. จำนวน 866,997,841 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 10 บาท เป็นเงิน 8,669,978,410 บาท หรือคิดเป็น ร้อยละ 51.03 ของทุนจดทะเบียนที่เรียกชำระแล้ว และเพื่อรักษาสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว กค. จะต้องเตรียมเงินเพื่อใช้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุน ประมาณ 7,655 - 10,200 ล้านบาท

2. สำหรับเงินที่ใช้ในการซื้อหุ้นเพิ่มทุน บกท. ของ กค. จะใช้เงินจากบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อหุ้น แต่เนื่องจากเงินในบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อหุ้นมียอดเงินคงเหลือไม่เพียงพอในการซื้อหุ้นเพิ่มทุนตามสัดส่วนของ กค. (ณ วันที่ 6 สิงหาคม 2553 มียอดเงินคงเหลือ 6,433,067,333.04 บาท) ดังนั้น จึงจำเป็นต้องขายหลักทรัพย์ที่ กค. ถืออยู่เพื่อนำเงินไปชำระค่าหุ้นรายการดังกล่าวภายในวงเงินไม่เกิน 1,700 ล้านบาท โดยจะนำเข้าบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อหุ้นซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 24 วรรคสี่ (4) และวรรคห้า ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหุ้นไปซื้อหุ้นนิติบุคคลอื่นโดยไม่ต้องนำส่งคลัง

3. สำหรับหุ้นที่ กค. จะจำหน่ายเพื่อนำเงินมาชำระค่าหุ้นเพิ่มทุน บกท. นั้น ต้องเป็นหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องและสามารถจำหน่ายได้ ซึ่งได้แก่ หุ้น บมจ. เอสโซ่ แต่เนื่องจากจำนวนหุ้นที่ กค. จะจำหน่ายมีปริมาณและมูลค่ามาก การจำหน่ายหลักทรัพย์ผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องทยอยจำหน่ายซึ่งจะใช้เวลานานและอาจมีผลกระทบ ต่อตลาดโดยรวม ดังนั้น ในหลักการเห็นสมควรจำหน่ายหุ้น บมจ. เอสโซ่ ตรงให้กองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง ภายใต้ข้อตกลงเดียวกับกองหลักทรัพย์เดิมที่ กค. ได้จำหน่ายให้กองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง เมื่อครั้งเริ่มจัดตั้งกองทุนรวมวายุภักษ์ หนึ่ง เมื่อปี 2546 ซึ่ง กค. สามารถซื้อหลักทรัพย์ดังกล่าวคืนได้เมื่อสิ้นสุดโครงการในปี 2556 ทั้งนี้ การจำหน่ายหุ้น บมจ. เอสโซ่ ดังกล่าว กค. จะเป็นผู้พิจารณากำหนดจำนวน ราคา และหลักเกณฑ์ ในการจำหน่ายหุ้น บมจ. เอสโซ่ ดังกล่าวต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อรัฐและไม่กระทบต่อราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

11. เรื่อง การขอปรับสถานภาพครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ครู ๓รช.) เป็นพนักงานราชการ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติการปรับสถานภาพครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ครู ๓รช.) เป็นพนักงานราชการ จำนวน 8,672 คน ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ ทั้งนี้ ให้กำหนดระยะเวลาในสัญญาจ้างเป็นเวลา 2 ปี (วันที่ 1 ตุลาคม 2553 - วันที่ 30 กันยายน 2555) เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาตามกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการของส่วนราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - 2555 (สิ้นสุด ณ วันที่ 30 กันยายน 2555) ที่คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการได้ให้ความ เห็นชอบไว้แล้ว

ในส่วนของงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับการปรับสถานภาพครูดังกล่าวข้างต้น ให้กระทรวงศึกษาธิการใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ด้านบุคลากร เท่าที่ได้รับการจัดสรรไว้แล้ว ส่วนงบประมาณที่ต้องใช้เพิ่มขึ้น ให้กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาใช้จ่ายจากงบประมาณรายการอื่นที่ได้รับจัดสรรไว้แล้วตามความ เหมาะสม โดยให้ขอตกลงในรายละเอียดกับสำนักงบประมาณต่อไป

12. เรื่อง ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ ดังนี้

1. ให้นำกรอบแนวคิดและทิศทางการดำเนินงานตามข้อเสนอของคณะทำงานโครงการความร่วมมือส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อประเทศไทยใสสะอาด ข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.ร. และข้อเสนอของกระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) ไปรวมเข้ากับมาตรการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐได้กำหนดไว้
2. ให้ปรับปรุงอำนาจหน้าที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 และวันที่ 29 กันยายน 2552 โดยให้มีอำนาจเพิ่มเติมในการ "แต่งตั้งคณะอนุกรรมการฯ หรือคณะทำงานฯ เพื่อดำเนินการหรือสนับสนุนภารกิจ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ มอบหมาย"

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) รายงานว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2551 และวันที่ 29 กันยายน 2552 คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ ได้มีการประชุมเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 รับทราบสถานการณ์การทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยปัจจุบัน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฯ ได้รวบรวมข้อพิจารณา และข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ จากคณะกรรมการฯ ไปจัดทำเป็นมาตรการลดจนแนวทางในการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตภาครัฐ ซึ่งผลการดำเนินการสรุปได้ ดังนี้

1. ยธ.ได้เข้าร่วมพิจารณาข้อเสนอของ วธ.เกี่ยวกับวาระแห่งชาติ การส่งเสริมคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและต่อต้านการทุจริตของคนไทย และข้อเสนอโครงการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง ของสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งการพิจารณาได้กำหนดแนวทางดำเนินงานกรณีเร่งด่วนเพื่อลด ละ เลิก การทุจริต 3 กิจกรรม ประกอบด้วยการรณรงค์สร้างค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต การศึกษากรณีการจัดซื้อจัดจ้าง และการศึกษากรณีทุจริตในการแต่งตั้ง ข้าราชการ ทั้งนี้ เมื่อภาคีทุกภาคส่วนได้พิจารณาถึงกรอบแนวคิดในการดำเนินกิจกรรมทั้งสามดังกล่าวแล้ว พบว่ากิจกรรมที่กำหนดขึ้น มีความสอดคล้องกับมาตรการดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ตามมติของที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 ดังนี้

- 1.1 **กิจกรรมที่ 1** การรณรงค์สร้างค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต มีความสอดคล้องกับมติที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ มาตรการที่ 1 การรณรงค์ปลูกจิตสำนึกสร้างค่านิยมใหม่สังคมไทยต้านภัยทุจริต ซึ่งมีปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธานคณะกรรมการฯ โดยกำหนดเป้าหมายเพื่อรณรงค์สร้างจิตสำนึกและทัศนคติที่ดีให้แก่สังคมไทย และเป็นพื้นฐานของการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน โดยมุ่งเน้นการสร้างจิตสำนึกและทัศนคติเชิงบวก ในการเป็นพลังขับเคลื่อนสร้างภูมิคุ้มกันและความเข้มแข็งให้แก่สังคมไทยควบคู่ไปกับการปลูกฝังสร้างค่านิยมใหม่ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันด้วยการกำหนดบทลงโทษทางสังคม (SOCIAL SANCTION) ภายใต้กรอบแนวคิด **"คนโกงต้องไม่มีที่ยืนในสังคม"** เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนในสังคม ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน รวมถึงเยาวชน เข้ามามีบทบาทในฐานะหุ้นส่วนของสังคมที่จะร่วมกันปกป้องรักษาไว้ซึ่งสังคมที่มีมาตรฐานความโปร่งใส ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน ทั้งนี้ เป้าหมายหลักในการดำเนินงาน คือ เด็กและเยาวชน นักเรียน นักศึกษาทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงอุดมศึกษา โดยการกำหนดรูปแบบเนื้อหาสาระการเรียนการสอนเกี่ยวกับคุณค่าของความดีมีวินัย นำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ตลอดจนผลกระทบที่ดีอันเกิดจากการปฏิบัติ ตามกฎ ระเบียบ ของสังคม หรือผลเสียที่เกิดขึ้นจากการฝ่าฝืนกฎระเบียบ

ข้อบังคับของสังคมชุมชน ในแต่ละช่วงชั้นของสถาบันการศึกษาให้สอดคล้องกับระดับความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน รวมทั้งให้มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงผูกพันกันเป็นระบบเพื่อเป็นการวางรากฐานของจิตสำนึก ควบคู่กับการหล่อหลอมค่านิยมใหม่ให้ซึมซับและเข้าถึงจิตใจของเด็กและเยาวชน ที่จะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ของสังคมไทยในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อเนื่องเป็นรูปธรรม

- 1.2 **กิจกรรมที่ 2** การศึกษากรณีทุจริตการจัดซื้อจัดจ้าง/การกำหนดราคากลาง และ**กิจกรรมที่ 3** การศึกษากรณีทุจริตประพฤติมิชอบในการแต่งตั้งข้าราชการ มีความสอดคล้องกับมติที่ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ **มาตรการที่ 4** การศึกษารูปแบบการทุจริตเพื่อนำสู่การปฏิรูปกระบวนการภายในหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งมีเป้าหมายในการศึกษาเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และเข้าถึงสาเหตุของสภาพปัญหาการทุจริตในแต่ละประเภทในสถานการณ์ปัจจุบันว่ามีปัจจัยหรือมูลเหตุจูงใจมาจากเรื่องใด มีรายละเอียดและแผนประทุษกรรมในการทำความผิดแต่ละรูปแบบเป็นอย่างไร การกระทำดังกล่าวเกิดขึ้นกับลักษณะงานในตำแหน่ง หน้าที่ และหน่วยงานองค์กรใด ตลอดจนส่งผลกระทบต่อสร้างความเสียหายมากน้อยเพียงใด เพื่อวิเคราะห์นำสู่การกำหนดแนวทางป้องกัน แก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมสภาพปัญหาได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ ได้กำหนดประเด็นการทุจริตซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในสังคมปัจจุบันที่ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ การทุจริตการจัดซื้อจัดจ้างและการกำหนดราคากลาง การทุจริตการซื้อขายตำแหน่งในระบบราชการ การทุจริตในภาคการค้าการลงทุนภายในประเทศ และการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. เพื่อให้การดำเนินงานตามมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันตามมติ คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ และการดำเนินงานตามภารกิจสำคัญที่จำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนของคณะทำงานโครงการความร่วมมือส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อประเทศไทย ไส้สะอาด ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.ร. เกี่ยวกับโครงการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ และสอดคล้องกับวาระแห่งชาติการส่งเสริมคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริตและต่อต้านการทุจริตของคนไทย ของ วร. ภายใต้สถานการณ์และบริบทในการปฏิรูปประเทศไทยอันเป็นนโยบายเร่งด่วนของชาติสามารถบูรณาการแผนงาน มาตรการ ตลอดจนแนวทางให้เป็นไปในภาพรวมเดียวกัน อีกทั้งเพื่อเป็นการเร่งรัดในการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการดำเนินงานสู่การปฏิบัติให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพจริงจังต่อเนื่อง และสอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี (2 มิถุนายน 2553) แต่โดยที่มติคณะรัฐมนตรี (6 พฤษภาคม 2551 และ 29 กันยายน 2552) มิได้กำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจใน

การแต่งตั้งคณะกรรมการฯ หรือคณะทำงานฯ เพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งไว้
ยธ. จึงเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

13. เรื่อง สรุปผลการประชุมคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ครั้งที่ 7/2553

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบ รับทราบ และอนุมัติตามที่เลขาธิการนายกรัฐมนตรี (นายกรณ์
ศักดิ์ สภาวสุ) ประธานกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบ
จากการชุมนุม เสนอ ทั้ง 7 ข้อ ดังนี้

1. เห็นชอบแนวทางการดำเนินการตามหลักเกณฑ์มาตรการช่วยเหลือพิเศษ
ให้แก่ผู้ประกอบการที่ถูก เพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรงฯ
(มาตรการเงินสดและมาตรการภาษี) และอนุมัติการให้ความช่วยเหลือ
ผู้ประกอบการในลักษณะการฝากขายสินค้าซึ่งไม่มีพื้นที่ใช้ทำธุรกิจและ
ได้รับความเสียหายจากเหตุเพลิงไหม้ ทั้งมาตรการเงินสดและมาตรการ
ภาษี เพิ่มเติม นอกเหนือจากการช่วยเหลือเป็นตารางเมตร ตามมติ
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 โดยในส่วนของมาตรการเงิน
สดให้ช่วยเหลือตามความเสียหายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท ภายใต้
กรอบวงเงินงบประมาณ 600 ล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้เดิม
และให้สำนักงานปลัดกระทรวงการคลังเป็นหน่วยดำเนินการและกำหนด
หลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบการ ในลักษณะการฝากขาย
สินค้าต่อไป **ตามข้อ 1.1**
2. รับทราบการรวบรวมหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือตาม
มาตรการให้ความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างพนักงานแก่ผู้ประกอบการที่รักษา
สภาพการจ้างงาน **ตามข้อ 1.2** การดำเนินการเรื่องการให้ความช่วยเหลือ
ผู้ประกอบการต่างชาติที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม **ตามข้อ 1.3** ความ
คืบหน้าการดำเนินการเรื่องขอขยายเวลาเช่าพื้นที่การรถไฟแห่งประเทศไทย
ของห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ลาดพร้าว **ตามข้อ 1.5**
3. อนุมัติตามมติคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่มี
ประกันภัยซึ่งได้รับความเสียหายจากเพลิงไหม้ (มาตรการสินเชื่อเพื่อ
ช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองที่ยัง
ไม่ได้รับการชดเชยจากบริษัทประกันภัย) **ตามข้อ 1.4**
4. อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย
เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน
106,292,280 บาท ให้สำนักงานประกันสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ
ซึ่งรักษาสภาพการจ้างไว้ **ตามข้อ 1.6** โดยใช้หลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติในการ
จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการ
ชุมนุม กรณีค่าจ้างที่คณะรัฐมนตรีได้เคยให้ความเห็นชอบไว้แล้ว ทั้งนี้

หากมีกรณีผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ชุมนุม ทั้งกรณี ปิดกิจการชั่วคราวและกรณีถูกเพลิงไหม้ ยังมิได้รับความช่วยเหลือ ค่าใช้จ่ายพนักงานที่เกิดจากการสำรวจข้อมูลไม่ครอบคลุมหรือครบถ้วน ถ้า การขอรับความช่วยเหลือดังกล่าวเป็นไปตามหลักการที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้ ให้ผู้ประกอบการดังกล่าวได้รับความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างด้วย โดยให้กระทรวงแรงงาน (สำนักงานประกันสังคม) เป็นผู้พิจารณาให้ความช่วยเหลือเป็นรายกรณี โดยเบิกจ่ายจากงบประมาณคงเหลือกรณีค่าใช้จ่ายพนักงานที่สำนักงานประมาณได้อนุมัติให้สำนักงานประกันสังคมไปแล้ว

5. อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน 6,325,203.87 บาท เพื่อชดเชยเงินเพิ่มให้แก่กรุงเทพมหานคร ซึ่งผ่อนผัน การชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินให้แก่ผู้ประกอบการที่ถูกเพลิงไหม้ **ตาม ข้อ 1.7**
6. อนุมัติให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นหน่วยงานดำเนินการเรื่องการ เข้าพื้นที่ห้างสรรพสินค้าแฟชั่นมอลล์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งถูก เพลิงไหม้จาก ห้างเซ็นเตอร์ วัน โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ขอรับการจัดสรรงบประมาณ กำหนด หลักเกณฑ์ และเบิกจ่ายงบประมาณ ให้แก่ธนาคารทีสโก้ จำกัด (มหาชน) ตามพื้นที่ที่ใช้จริง ภายในกรอบ วงเงินงบประมาณที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติในหลักการไว้เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 ต่อไป
7. เห็นชอบการยุติภารกิจของคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและ ลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม **ตามข้อ 1.9** โดยให้ส่วนราชการ ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในแต่ละมาตรการเป็นผู้วินิจฉัยและ แก้ไขปัญหา หากมีปัญหาที่เป็นเรื่องสำคัญหรือกรณีจำเป็นให้เลขาธิการ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา และแจ้งให้ส่วนราชการดำเนินการต่อไป

ข้อเท็จจริง

ด้วยคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม ได้มีการประชุม ครั้งที่ 7/2553 เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2553 และมีมติรับทราบเรื่องต่างๆ และเห็นชอบมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการ ชุมนุม เพิ่มเติมจากที่คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติอนุมัติไว้ ดังนี้

1.1 แนวทางการดำเนินการตามหลักเกณฑ์มาตรการช่วยเหลือพิเศษให้แก่ ผู้ประสบภัยที่ถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรง และผู้ประกอบการ ที่ไม่ได้ถูกเพลิงไหม้โดยตรง แต่ได้รับความเสียหายเกี่ยวเนื่องจากเพลิงไหม้ เช่น น้ำดับเพลิง สารเคมี และควันไฟ(มาตรการเงินสดและมาตรการภาษี)

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้มีมติรับทราบและเห็นชอบแนวทางการ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์มาตรการช่วยเหลือพิเศษให้แก่ผู้ประสบภัยที่ถูกเพลิงไหม้อัน

เนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรง และผู้ประกอบการที่ไม่ได้ถูกเพลิงไหม้โดยตรง แต่ได้รับความเสียหายเกี่ยวเนื่องจากเพลิงไหม้ เช่น น้ำดับเพลิง สารเคมี และควันไฟ (มาตรการเงินสดและมาตรการภาษี) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และมีมติเห็นชอบให้ขออนุมัติคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการในลักษณะการฝากขายสินค้า ซึ่งไม่มีพื้นที่ใช้ทำธุรกิจและได้รับความเสียหายจากเหตุเพลิงไหม้ เพิ่มเติม นอกเหนือจากการช่วยเหลือเป็นตารางเมตรที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 โดยให้ผู้ประกอบการในลักษณะการฝากขายสินค้าได้รับความช่วยเหลือทั้งมาตรการเงินสดและมาตรการภาษี โดยในส่วนของมาตรการเงินสดให้ช่วยเหลือตามความเสียหายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท ภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณ 600 ล้านบาท ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้เดิม และให้สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง เป็นหน่วยดำเนินการและกำหนดหลักเกณฑ์ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบการในลักษณะการฝากขายสินค้าต่อไป

1.2 หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามมาตรการให้ความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างพนักงานแก่ผู้ประกอบการที่รักษาสภาพการจ้างงาน

สมาคมผู้ประกอบการวิสาหกิจย่านราชประสงค์ ขอให้รวบรวมหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามมาตรการให้ความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างพนักงานแก่ผู้ประกอบการที่รักษาสภาพการจ้างงาน เพื่ออำนวยความสะดวกในการประชาสัมพันธ์ และชี้แจงผู้ที่เกี่ยวข้อง ให้แก่สมาคมผู้ประกอบการวิสาหกิจในย่านราชประสงค์

มติคณะกรรมการฯ ได้มีมติรับทราบและเห็นชอบหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามมาตรการให้ความช่วยเหลือกรณีค่าจ้างพนักงานแก่ผู้ประกอบการที่รักษาสภาพการจ้างงานของสมาคมผู้ประกอบการวิสาหกิจย่านราชประสงค์ ตามที่เสนอ

1.3 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการต่างชาติที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม

คณะกรรมการฯ ได้มีมติรับทราบรายงานการประชุมร่วมกันระหว่างประธานผู้แทนการค้าไทย หอการค้าร่วมต่างประเทศในประเทศไทย กลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม สมาคมธนาคารไทย ว่า ผู้ประกอบการต่างชาติมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาเท่ากับผู้ประกอบการไทย ยกเว้นเรื่องการได้รับเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำจากธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ซึ่งกฎหมายไม่อนุญาตให้กระทำได้อย่างไรก็ตาม สมาคมธนาคารไทยได้ขอความร่วมมือธนาคารพาณิชย์ที่ให้กู้แก่ผู้ประกอบการต่างชาติที่ได้รับผลกระทบในการขยายระยะเวลาใช้คืนเงินกู้แล้ว ทั้งนี้ จากข้อมูลที่ประธานหอการค้าร่วมต่างประเทศฯ ขอรับจากผู้ประกอบการต่างชาติ ไม่ปรากฏว่า ผู้ประกอบการรายใดตั้งใจที่จะเรียกร้องสิทธิเพิ่มเติมในความเสียหายที่ได้รับจากเหตุเพลิงไหม้ โดยข้อมูลที่ได้รับเป็นกรณีการสูญเสียรายได้จากการที่ลูกค้าลดลงในช่วงดังกล่าว ซึ่งไม่อยู่ในมาตรการที่ให้ความช่วยเหลือของคณะกรรมการฯ อย่างใดก็ตาม ประธานหอการค้าร่วมต่างประเทศฯ รับที่จะแจ้งให้ผู้ประกอบการต่างชาติทราบถึงสิทธิ

ในการเจรจาขอขยายระยะเวลาการใช้ค้ำเงินกู้ตามที่ได้รับแจ้งจากสมาคมธนาคารไทย
ด้วยแล้ว

1.4 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่มีประกันภัยซึ่งได้รับความเสียหายจาก เพลิงไหม้ (มาตรการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจาก การชุมนุมทางการเมืองที่ยังไม่ได้รับการ ชดเชยจากบริษัทประกันภัย)

ประธานผู้แทนการค้าไทยได้รายงานผลสรุปมาตรการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ
ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมที่ยังไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย
โดยสินเชื่อดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการ ช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งถูกเพลิงไหม้และยัง
ไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัยและอยู่ระหว่างดำเนินการเรียกร้องสิทธิ
เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงสถานประกอบการหรือสต็อกสินค้าที่ได้รับความเสียหายจาก
เหตุเพลิงไหม้ หรือความเสียหายที่เกี่ยวข้องเนื่องจากเหตุเพลิงไหม้ และจากข้อมูลของ
สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) มีจำนวน
ผู้เอาประกันภัย 871 ราย โดยในจำนวนนี้ยังไม่แจ้งรายละเอียดความเสียหาย 284 ราย
ในการนี้ สำนักงาน คปภ. ได้จำแนกเป็น ผู้เอาประกันภัยที่ได้รับความเสียหายไม่เกิน 1
ล้านบาท จำนวน 411 ราย และผู้เอาประกันภัยที่ได้รับความเสียหายไม่เกิน 5 ล้านบาท
จำนวน 515 ราย รวมเป็นวงเงินค่าเสียหายประมาณ 2,700 กว่าล้านบาท

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้ รัฐบาลได้สนับสนุน
สินเชื่อผ่าน ธพว. เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทั้งที่ถูก
เพลิงไหม้และไม่ได้ออกเพลิงไหม้ ทั้งในลักษณะ Clean Loan และ Soft Loan ไปแล้ว
รวม 10,000 ล้านบาท และขณะนี้ยังมีวงเงินสินเชื่อดังกล่าวเหลืออยู่บางส่วน ดังนั้น เพื่อ
มิให้เกิดความสับสนในทางปฏิบัติ จึงเห็นควรให้นำวงเงินสินเชื่อ 10,000 ล้านบาท
ดังกล่าวมาใช้สนับสนุนมาตรการสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ
จากการชุมนุมที่ยังไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัยด้วย หากไม่เพียงพอ
จึงขออนุมัติเพิ่มเติม และมอบหมายให้กระทรวงการคลัง ประธานผู้แทนการค้าไทย และ
ธพว. รับผิดชอบกำหนดเงื่อนไขการให้สินเชื่อ โดยรับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ไป
พิจารณา ในเรื่องวงเงินสินเชื่อที่จะให้ผู้ประกอบการแต่ละราย เรื่องอัตราดอกเบี้ยซึ่งเห็น
ว่าน่าจะใช้อัตราคงที่ร้อยละ 3 เป็นเวลา 6 ปี เช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ยของ Soft Loan
เพื่อไม่ให้เกิดความลักลั่น รวมทั้ง เรื่องหลักฐานทางคดีที่จะนำมาใช้เป็นหลักประกัน
เงินกู้ และโดยที่การให้สินเชื่อตามมาตรการนี้ยึดโยงกับเรื่องการเรียกร้องสิทธิจากบริษัท
ประกันภัย ดังนั้น ในภายหลังเมื่อมีข้อยุติว่า บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน
ให้แก่ ผู้กู้ซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยแล้ว เห็นควรให้มีการโอนสิทธิดังกล่าวจากผู้กู้เป็น
Prepayment ด้วย ทั้งนี้ หากผลการประชุมของกระทรวงการคลัง ประธานผู้แทนการค้า
ไทย และ ธพว. เป็นประการใด ให้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณา
และให้กระทรวงการคลังเร่งนำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

1.5 การขอขยายเวลาเช่าพื้นที่การรถไฟแห่งประเทศไทยของห้างสรรพสินค้า เซ็นทรัลลาดพร้าว

กระทรวงคมนาคม โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย ได้รายงานความคืบหน้าการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 สรุปได้ว่า การขอขยายเวลาเช่าพื้นที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นโครงการพัฒนาที่ดินที่มีมูลค่ามากกว่า 1,000 ล้านบาท การดำเนินการจึงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยจะจัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และสำนักงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในวันที่ 18 สิงหาคม 2553

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้ว มีมติมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ติดตามผลการประชุมดังกล่าวเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีได้รับทราบเป็นความคืบหน้า ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ ได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการฯ แล้ว ปรากฏความคืบหน้าว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยได้จัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏผลการประชุมโดยสรุปว่า การจะเลื่อนเวลาปิดปรับปรุงห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลลาดพร้าวออกไป และขยายเวลาเช่าพื้นที่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย จากเดิมออกไปอีก 1 ปี ถือเป็นเรื่องที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของโครงการ หรือเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ของรัฐ หรือเป็นกรณีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาที่มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของโครงการ การรถไฟแห่งประเทศไทยจะรายงานคณะกรรมการประสานงานตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 พิจารณาเพื่อนำเสนอรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด และคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

1.6 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งได้รับผลกระทบเกี่ยวเนื่องกับเหตุการณ์ชุมนุม กรณีผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรงเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 และรักษาสภาพการจ้างงานไว้

ฝ่ายเลขานุการฯ ได้รายงานว่า เดิมคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 อนุมัติงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม เพิ่มเติมจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 โดยเป็นผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรงเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 และรักษาสภาพการจ้างงานไว้ โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่สยามสแควร์และห้างสรรพสินค้าเซ็นเตอร์วัน รวมจำนวนพนักงาน 2,425 คน เป็นเงิน 25,607,369 บาท แล้วนั้น

บัดนี้ มีผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมโดยตรงแจ้งขอรับการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายพนักงานเพิ่มเติมจากที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติไปแล้ว ฝ่ายเลขานุการฯ จึงได้รวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการที่ทรัพย์สินถูกเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมดังกล่าว เพื่อนำเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณาให้ความช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายพนักงานจำนวนหนึ่งเดือนเพิ่มเติม รวมจำนวนผู้ประกอบการ 975 ราย จำนวนพนักงาน 9,541 คน เป็นเงิน 106,292,280 บาท

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า การขอรับความช่วยเหลือดังกล่าว เป็นไปตามกรอบที่คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติไว้ คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขออนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน 106,292,280 บาท ให้สำนักงานประกันสังคม เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งรักษา สภาพการจ้างไว้ โดยใช้หลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประกอบการและ ลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม กรณีค่าจ้างที่คณะรัฐมนตรีได้เคยให้ความ เห็นชอบไว้แล้ว

1.7 มาตรการผ่อนผันขยายเวลาการยื่นแบบและชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน สำหรับปีภาษี 2552

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้ ผลกระทบจาก เหตุการณ์ชุมนุมได้คลี่คลายลงไปมากแล้ว ในส่วนของผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ สามารถดำเนินธุรกิจได้แล้ว เห็นควรที่จะผ่อนชำระค่าภาษีโรงเรือนและที่ดินได้ตามปกติ แล้ว จึงเห็นสมควรให้ความช่วยเหลือโดยผ่อนผันการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินสำหรับ ปีภาษี 2552 เฉพาะในส่วนของผู้ประกอบการที่ถูกเพลิงไหม้จากการชุมนุมโดยตรงหรือ ได้รับความเสียหายเกี่ยวเนื่องจากเพลิงไหม้ เช่น น้ำดับเพลิง สารเคมี และควันไฟ และ มอบหมายให้กรุงเทพมหานครรีบไปสำรวจข้อมูลตัวเลขผู้ประกอบการที่ถูกเพลิงไหม้ ที่ ประสงค์จะขอผ่อนผันการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน และจำนวนงบประมาณที่จะขอรับ การสนับสนุน เพื่อให้ฝ่ายเลขานุการฯ นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ซึ่งต่อมา กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือแจ้งข้อมูลผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม กรณีเพลิงไหม้ จำนวน 4 ราย รวมเป็นเงินภาษี 63,252,038.65 บาท คิดเป็นเงินเพิ่มที่ ขอรับการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นเงิน 6,325,203.87 บาท

1.8 การเข้าพื้นที่ห้างสรรพสินค้าแฟชั่นมอลล์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่งถูก เพลิงไหม้จากห้างเซ็นเตอร์ วัน

มติคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องค่าเช่า ซึ่งเดิมคณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติมอบหมายให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเป็นหน่วย ดำเนินการเรื่องค่าเช่าจ่ายค่าเช่าให้แก่ ผู้ประกอบการซึ่งได้รับผลกระทบจากการชุมนุม คณะกรรมการฯ จึงมีมติมอบหมายให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานเป็นหน่วยงาน ดำเนินการเรื่องค่าเช่าพื้นที่ห้างสรรพสินค้าแฟชั่นมอลล์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการซึ่ง ถูกเพลิงไหม้จากห้าง เซ็นเตอร์ วัน โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานขอรับการ จัดสรรงบประมาณ กำหนดหลักเกณฑ์ และเบิกจ่ายงบประมาณให้แก่ธนาคารทิสโก้ จำกัด (มหาชน) ตามพื้นที่ที่ใช้จริง ภายในกรอบวงเงินงบประมาณที่คณะรัฐมนตรีได้ อนุมัติในหลักการไว้เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2553 ต่อไป

1.9 การยุติภารกิจของคณะกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับ ผลกระทบจากการชุมนุม

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ขณะนี้ การดำเนินการช่วยเหลือผู้ประกอบการ และลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมได้ดำเนินการมาตั้งแต่เดือนเมษายน 2553 จนล่วงและมีมาตรการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุม จนต้องปิดกิจการชั่วคราว และผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ประสบเหตุเพลิงไหม้อันเนื่องมาจากการชุมนุมเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2553 โดยสรุปมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมเป็นเอกสารไว้แล้ว และการให้ความช่วยเหลือได้กำหนดเป็นนโยบายและมอบหมายให้ส่วนราชการรับไปปฏิบัติให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมแล้ว คณะกรรมการฯ จึงมีมติเห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อยุติภารกิจนับแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นต้นไป ทั้งนี้ หลังจากยุติภารกิจของคณะกรรมการฯ แล้ว

- 1.9.1 หากมีปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามมาตรการช่วยเหลือ เห็นสมควรให้ส่วนราชการ ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการในแต่ละมาตรการ เป็นผู้วินิจฉัยและแก้ไขปัญหา
- 1.9.2 หากมีปัญหาที่เป็นเรื่องสำคัญหรือกรณีจำเป็นนอกเหนือจากข้อ 1.9.1 เห็นสมควรให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณา และแจ้งให้ส่วนราชการได้ดำเนินการต่อไป

14. เรื่อง การแก้ไขปัญหาการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารข้อความเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบ VOIP ในลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติและความมั่นคง

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเจ้าภาพในการแก้ไขปัญหาเชิงบูรณาการโดยเชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เข้าร่วมหารือ กำหนดแนวทางในการจัดระเบียบควบคุมการใช้ระบบ VOIP อย่างเป็นทางการโดยด่วน ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

1. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เสนอว่า เทคโนโลยีการสื่อสารข้อความเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในรูปแบบ VOIP (Voice Over Internet Protocol) กำลังเป็นที่นิยมและมีการใช้กันอย่างแพร่หลายกว้างขวาง เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนต่ำ ประหยัดค่าใช้จ่ายและมีประสิทธิภาพสูง ปัจจุบันมีบริษัทที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้บริการ VOIP (VOIP gateway) จากสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจำนวนมาก ซึ่งมีความจำเป็นในการป้องกันการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารข้อความเสียงผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบ VOIP ในลักษณะอาชญากรรมข้ามชาติ แต่ทั้งนี้ การจัดระเบียบหรือการจัดระบบเพื่อควบคุมการใช้งาน โดยภาครัฐ

ยังขาดความเคร่งครัดเพียงพอ ทำให้ยากต่อการสืบสวนหาแหล่งที่มาหรือ การควบคุมข้อมูลข่าวสารเพื่อความมั่นคง ประกอบกับการดำเนินการใน รูปแบบบริการ VOIP ที่ถูกนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องอาจก่อให้เกิดความ เสียหายทางธุรกิจ สังคม ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากรัฐบาลไม่หันมา สนใจในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น อาจเป็นภัยต่อความมั่นคง สังคมและ เศรษฐกิจของประเทศได้

2. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในฐานะผู้มีอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทาง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ รวมทั้งเฝ้าระวังและ ติดตามสถานการณ์ บูรณาการการทำงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พิจารณาแล้ว เห็นว่า การใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่เมื่อผู้เรียกซึ่ง อยู่ต่างประเทศ (A Number) ใช้บริการโทรศัพท์แบบ VOIP โทรเข้าหา เครื่องผู้รับ (B Number) จะไม่ปรากฏเลขหมายต้นทางที่แท้จริง แต่จะ ปรากฏเลขหมายของผู้ให้บริการ VOIP แทน หรือไม่ปรากฏ เลขหมาย (Private Number/Unknown Number) หรือปรากฏเป็นเลขหมายปลอม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับระบบที่บริษัท VOIP Gateway ได้ตั้งไว้ การไม่จัดระเบียบ ในการสร้างหมายเลขตัวแทนบริษัทที่ได้รับอนุญาต (User Agent) ดังกล่าวนอกจากทำให้ยากต่อการสืบสวนถึงแหล่งที่มาของสัญญาณแล้ว ยังเป็นช่องทางของผู้แสวงหาประโยชน์ต่อโครงการพื้นฐานเครือข่ายการ สื่อสารภายในประเทศ เช่น มีการติดตั้งระบบ VOIP โดยไม่ได้รับอนุญาต มี ขบวนการอาชญากรรมหรือผู้ไม่หวังดีเข้ามาใช้บริการผ่านระบบ

ดังนั้น ในการดำเนินการสืบสวน สอบสวน จับกุม ต้องอาศัยความร่วมมือกับส่วนราชการ อื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้สอดคล้องต่อภารกิจและการดำเนินงานของ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในสภาพปัญหาและความท้าทายที่ เกิดขึ้นในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เห็นควรเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเจ้าภาพในการแก้ไขปัญหาเชิง บูรณาการโดยเชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานคณะกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักข่าวกรอง แห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต บริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นต้น เข้าร่วมหารือ กำหนดแนวทางในการจัดระเบียบควบคุมการใช้งานระบบ VOIP อย่างเป็นรูปธรรมโดย ด่วน

ต่างประเทศ

15. เรื่อง การปฏิรูปอำนาจการออกเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาและการเพิ่มทุน สามัญทั่วไป ปี 2553 ของกลุ่มธนาคารโลก

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

1. เห็นชอบการซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจงและการซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนสามัญทั่วไปของ IBRD ใน วงเงินรวมประมาณ 1,171 ล้านบาทในระยะเวลา 5 ปี และให้ส่งเรื่องให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการต่อไป
2. เห็นชอบการปฏิรูปอำนาจการออกเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาและการเพิ่มทุนสามัญปี 2553 ของ IFC ในวงเงินประมาณ 30 ล้านบาท เพื่อให้กระทรวงการคลังดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปและขอรับจัดสรรเงินงบประมาณประจำปี 2554 จากสำนักงบประมาณ วงเงินประมาณ 30 ล้านบาท ในระยะเวลา 3 ปี (ปีงบประมาณ 2554-2556)

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังเสนอว่า

1. ตามฉันทามติมอนเทอร์เรย์ในปี 2545 (The 2002 Monterrey Consensus) ที่ประชุมสนับสนุนให้ธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศส่งเสริมให้มีการเพิ่มเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาในการตัดสินใจ การสื่อสารระหว่างกัน เพื่อตอบสนองความต้องการและการแก้ไขปัญหาเพื่อการพัฒนาสำหรับประเทศ เหล่านั้น
2. ธนาคารโลกได้ส่งเสริมให้มีการเพิ่มเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยที่ประชุมคณะกรรมการพัฒนาการของธนาคารโลก มีมติเห็นชอบในการทบทวนข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารในการดำเนินการปฏิรูปเรื่องการเพิ่มเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาและเรียกร้องให้เร่งดำเนินการปฏิรูปดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในปี 2553
3. ธนาคารโลกได้ขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในฐานะผู้ว่าการของไทยในธนาคารโลกพิจารณาลงคะแนนในแบบฟอร์มร่างข้อมติเกี่ยวกับการปฏิรูปอำนาจการออกเสียงและการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาและการเพิ่มทุนสามัญปี 2553 ของกลุ่มธนาคารโลก
4. การปฏิรูปอำนาจการออกเสียง ฯ และการเพิ่มทุนใน IBRD ส่งผลให้อำนาจการออกเสียงของกลุ่มออกเสียงของไทย (ประกอบด้วยสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า เนปาล สิงคโปร์ ไทย ตองกา และเวียดนาม) เพิ่มขึ้นจากเดิมร้อยละ 2.54

เป็นร้อยละ 3 ของอำนาจการออกเสียงทั้งหมด และประเทศไทยจะมีอำนาจการออกเสียงเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.41 เป็นร้อยละ 0.49 ทำให้ประเทศไทยมีการผูกพันที่ต้องชำระเพื่อเพิ่มอำนาจการออกเสียงดังกล่าวรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 34.45 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ประมาณ 1,171 ล้านบาท (อัตราแลกเปลี่ยน 1 เหรียญสหรัฐฯ เท่ากับ 34 บาท) ประกอบด้วย

- 4.1 ซื้อหุ้นเพิ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 2,417 หุ้น โดยจะชำระส่วนที่เรียกชำระทันที (Paid In) ร้อยละ 6 คิดเป็นเงินจำนวน 17.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีระยะเวลาชำระภายใน 4 ปี
 - 4.2 ซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนสามัญทั่วไป จำนวน 2,342 หุ้น โดยจะชำระส่วนที่เรียกชำระทันที (Paid In) ร้อยละ 6 คิดเป็นเงินจำนวน 16.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยมีระยะเวลาชำระภายใน 5 ปี ซึ่งการซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจงและการซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนสามัญทั่วไปของ BIRD ครั้งนี้ ในวงเงินรวมประมาณ 1,171 ล้านบาท ในระยะเวลา 5 ปี มีผลกระทบต่องบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากการผูกพันงบประมาณในระยะยาว ทั้งนี้เรื่องดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 190 วรรค 2 ก่อนใช้เป็นท่าทีของไทยในการเพิ่มทุนของธนาคารฯ ดังกล่าว
5. การเพิ่มทุนแบบพิเศษของ IFC จำนวน 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทำให้ประเทศไทยมีการผูกพันที่จะต้องซื้อหุ้นเพื่อเพิ่มทุนแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 836 หุ้น เพื่อรักษาอำนาจการออกเสียงของประเทศไทยให้เท่าเดิมที่ร้อยละ 0.46 ของอำนาจเสียงทั้งหมด โดยจะมีการชำระเต็มจำนวนคิดเป็นเงินจำนวน 0.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 30 ล้านบาทในระยะเวลา 3 ปี ไม่มีผลกระทบต่องบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญเนื่องจากจำนวนเงินที่ใช้จ่ายในแต่ละปีไม่เกิน 10 ล้านบาท แต่จะต้องขอรับจัดสรรเงินงบประมาณประจำปี 2554 จากสำนักงบประมาณ วงเงินประมาณ 30 ล้านบาทในระยะเวลา 3 ปี (ปีงบประมาณ 2554- 2556)

16. เรื่อง ข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาค

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. อนุมัติการจัดทำและการลงนามในข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาค ทั้งนี้ หากก่อนลงนามมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขข้อตกลงฯ ในส่วนที่มีใช้สาระสำคัญก็ขอให้กระทรวงสาธารณสุขหารือร่วมกับกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

- กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อพิจารณาดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ แทน คณะรัฐมนตรี โดยมีต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอีกครั้ง
2. อนุมัติให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ลงนามในข้อตกลงฯ
 3. อนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full Powers) ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขสำหรับการลงนามข้อตกลงฯ

สาระสำคัญของเรื่อง

ด้วยกระทรวงสาธารณสุขจะเป็นเจ้าภาพจัด (1) การประชุมที่ปรึกษาอาวุโส (Senior Advisor's Meeting) ในวันที่ 6 กันยายน 2553 (2) การประชุมรัฐมนตรีสาธารณสุขของประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 28 (28th Meeting of Ministers of Health of Countries of WHO South - East Asia Region : HMM) ในวันที่ 7 กันยายน 2553 และ (3) การประชุมคณะกรรมการองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สมัยที่ 63 (63rd Session of WHO Regional Committee for South East - Asia : RC) ระหว่างวันที่ 8-10 กันยายน 2553 ณ โรงแรมรอยัล ออร์คิด เซอราตัน กรุงเทพฯ การนี้ กระทรวงสาธารณสุขจึงขอเสนอข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมดังกล่าวนี้ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. 2548 มาตรา 4 (7) เรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือเกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย

เรื่องเดิม

1. ความเป็นมาของเรื่องที่จะเสนอ

- การประชุมดังกล่าวข้างต้น เป็นการประชุมประจำปีขององค์การอนามัยโลกในระดับภูมิภาค ซึ่งมีประเทศสมาชิก 11 ประเทศ เข้าร่วมประชุม ได้แก่ บังกลาเทศ ภูฏาน เกาหลีเหนือ อินเดีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ พม่า เนปาล ศรีลังกา ไทย และติมอร์-เลสเต โดยประเทศสมาชิกหมุนเวียนกันเป็นเจ้าภาพ สำหรับปี 2553 เป็นวาระที่ประเทศไทยจะต้องเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม
- การประชุมที่ปรึกษาอาวุโส เป็นการประชุมระหว่างที่ปรึกษาระดับอาวุโสของกระทรวงสาธารณสุขใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยจัด 1 วัน ก่อนการประชุม HMM
- การประชุม HMM เป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีซึ่งถือเป็นเวทีสูงสุดของประเทศสมาชิกองค์การอนามัยโลกภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อหารือและผลักดันนโยบายความร่วมมือด้านสาธารณสุขในภูมิภาคฯ รวมทั้งกำหนดแนวทางการดำเนินงานของภูมิภาคให้สอดคล้องกับข้อมติสมัชชาอนามัยโลก

- การประชุม RC เป็นการประชุมคณะกรรมการภูมิภาคในระดับปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อบริหารจัดการด้านงบประมาณ แผนงานของประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนกำหนดนโยบายความร่วมมือด้านสาธารณสุขในระดับภูมิภาคร่วมกัน

2. ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

กระทรวงสาธารณสุขร่วมกับองค์การอนามัยโลกในการเตรียมการเพื่อจัดการประชุมดังกล่าวตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2552 ในเรื่องสถานที่จัดการประชุม กำหนดการประชุมและพิจารณาประเด็นสำคัญทางด้านวิชาการสำหรับการประชุมดังกล่าว พร้อมทั้งร่วมกันจัดทำข้อตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับองค์การอนามัยโลกเพื่อเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมฯ โดยกระทรวงสาธารณสุขได้ประสานและส่งหนังสือแจ้งกระทรวงการต่างประเทศเพื่อขอให้พิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อข้อตกลงดังกล่าว ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขและองค์การอนามัยโลกได้ปรับแก้ไขถ้อยคำและสารัตถะของข้อตกลงตามข้อเสนอแนะของกระทรวงการต่างประเทศเรียบร้อยแล้ว

3. ความเร่งด่วนของเรื่อง

กระทรวงสาธารณสุขจะต้องนำส่งข้อตกลงฯ ที่ทั้งสองฝ่ายลงนามแล้ว พร้อมทั้งโอนเงินสนับสนุน องค์การอนามัยโลกเพื่อจัดประชุมฯ จำนวน 50,000 เหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 1,750,000 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) (อัตราแลกเปลี่ยน 1 เหรียญสหรัฐเท่ากับประมาณ 35 บาท) ให้แก่องค์การอนามัยโลกล่วงหน้าก่อนการจัดประชุมดังกล่าว แต่ไม่เกินวันที่ 31 สิงหาคม 2553

17. เรื่อง การปรับแก้รายละเอียดกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายไทย สำหรับคณะกรรมการร่วมระดับสูงไทย - บาหลีเรน

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบเกี่ยวกับการปรับแก้รายละเอียดกรรมการในคณะกรรมการฝ่ายไทยสำหรับคณะกรรมการร่วมระดับสูงไทย - บาหลีเรน ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ดังนี้

1. เพิ่มกรรมการจากหน่วยราชการ จำนวน 3 แห่งคือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงกลาโหม
2. เพิ่มกรรมการจากหน่วยงานเอกชน จำนวน 3 แห่ง คือ สมาคมโรงพยาบาลไทย ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย และธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
3. เห็นชอบในหลักการที่จะให้กระทรวงการต่างประเทศ เชิญหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มีสารัตถะเกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการได้

โดยไม่ต้องขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีอีก ทั้งนี้กระทรวงการต่างประเทศ จะแจ้งหน่วยงานดังกล่าวแต่งตั้งผู้แทนหน่วยงานโดยตรวจสอบให้มีความ สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ต่อไป

18. เรื่อง ขออนุมัติการจัดทำและลงนามในบันทึกความเข้าใจด้วยความ ร่วมมือด้านการเกษตรไทย-ภูฏาน

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอทั้ง 4 ข้อดังนี้

1. อนุมัติให้จัดทำบันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แห่ง ราชอาณาจักรไทยและกระทรวงเกษตรและป่าไม้แห่งราชอาณาจักรภูฏาน ว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตร ตามร่างที่ กษ. เสนอ
2. อนุมัติในหลักการว่า ก่อนที่จะมีการลงนามหากมีการแก้ไขร่างบันทึกความ เข้าใจ ในประเด็นที่ไม่ใช่หลักการสำคัญ ขอให้อยู่ในดุลยพินิจของ กษ. และกระทรวงการต่างประเทศ (กต.)
3. อนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือผู้แทนเป็นผู้ลง นามในร่างบันทึกความเข้าใจ
4. อนุมัติให้ กต. จัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full Powers) ให้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ในการลงนามร่างบันทึกความ เข้าใจ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) รายงานว่า

1. หลังจากที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (2 เมษายน 2545) กษ. ได้จัดทำความตกลง ว่าด้วยความร่วมมือทางการเกษตรระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แห่งราชอาณาจักรไทย และกระทรวงเกษตรและป่าไม้แห่งราชอาณาจักร ภูฏาน เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2545 ณ กรุงทิมพู ราชอาณาจักรภูฏาน ผู้ลง นามฝ่ายไทย คือ นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ในขณะนั้น) ผู้ลงนามฝ่ายภูฏาน คือ Hon. Lyonpo Kinzang Dorji รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและป่าไม้ ความตก ลงฯ มีอายุ 5 ปี นับแต่วันลงนาม หลังจากนั้นสามารถขยายระยะเวลาต่อไป ได้อีก 2 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าขายทอดเทคโนโลยี การค้า การฝึกอบรม และความร่วมมือทางวิชาการด้านการเกษตรระหว่างกัน
2. ผลการดำเนินการร่วมมือที่ผ่านมามีการให้ความช่วยเหลือและ แลกเปลี่ยนความร่วมมือด้านผู้เชี่ยวชาญ การจัดการฝึกอบรม สัมมนา และ

แลกเปลี่ยนการศึกษา ดูงานด้านการเกษตร ปศุสัตว์ การพัฒนาการเกษตรที่สูง การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ และการส่งเสริมด้านการค้าสินค้าเกษตร และอื่น ๆ ที่มีความสนใจร่วมกัน

3. เนื่องด้วยความตกลงฯ ฉบับดังกล่าวมีอายุ 5 ปี และได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2550 กษ. และกระทรวงเกษตรและปศุสัตว์ได้เห็นพ้องต้องกันว่า ความตกลงดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการพัฒนาการเกษตรและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ จึงมีการต่ออายุความตกลงฯ ไปอีก 2 ปี นับตั้งแต่ปี 2550 ซึ่งความตกลงฯ ได้หมดอายุลงอีกครั้งในเดือน เมษายน 2552 ทั้งสองฝ่ายจึงเห็นควรจัดทำร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการเกษตรขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยไม่ถือว่าเป็นสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลของประเทศทั้งสอง มีสาระสำคัญครอบคลุมถึงความร่วมมือทางวิชาการในด้านสัตว ประมง พืช ชลประทาน การจัดการดินและน้ำ การพัฒนากลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชและมาตรฐานอาหาร การส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานภายใต้องค์การระหว่างประเทศและองค์การระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการดำเนินความร่วมมือทางวิชาการด้านการเกษตรระหว่างรัฐบาลไทย และกฏาน ในอนาคต
4. กษ. ได้ขอให้ กต. พิจารณาร่างบันทึกความเข้าใจฯ ดังกล่าว ในประเด็นด้านสารัตถะและขอทราบความเห็นในประเด็นที่เกี่ยวกับมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ซึ่ง กต. โดยกรมสนธิสัญญาและกฎหมายได้ให้ความเห็นว่า ร่างบันทึกความเข้าใจฯ ดังกล่าว ไม่เข้าข่ายสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ และไม่น่าจะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550 แต่อย่างไรก็ตาม ร่างบันทึกความเข้าใจฯ ฉบับนี้ อาจมีผลผูกพันรัฐบาลไทยในเชิงนโยบาย จึงควรพิจารณาเสนอให้คณะรัฐมนตรีรับทราบ และให้ความเห็นชอบในเชิงนโยบายก่อนการลงนาม รวมทั้งปรับปรุงถ้อยคำในสารัตถะ ซึ่ง กษ. ได้ปรับปรุงร่างบันทึกความเข้าใจฯ ตามความเห็นของกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กต. เรียบร้อยแล้ว
5. กษ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าร่างข้อตกลงดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นความร่วมมือทางวิชาการในด้านสัตว ประมง พืช ชลประทาน การจัดการดินและน้ำ การพัฒนากลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ มาตรการสุขอนามัย และสุขอนามัยพืชและมาตรฐานอาหาร ซึ่งไม่มีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย หรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง จึงไม่ถือเป็นหนังสือสัญญาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 190

6. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะเดินทางไปเยือนภูฏานตามคำเชิญของ Hon. Lyonpo Pema Gyamtsho รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและป่าไม้ภูฏานอย่างเป็นทางการระหว่างวันที่ 1 - 5 กันยายน 2553 หากมีการลงนามในบันทึกความเข้าใจ ระหว่างการเยือนก็จะเป็นผลดีในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

19. เรื่อง รายงานผลการหารือเพื่อแสวงหาช่องทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศไทยและตะวันออกกลาง

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานผลการหารือเพื่อแสวงหาช่องทางการค้า การลงทุนระหว่างประเทศไทยและตะวันออกกลาง ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ ดังนี้

กระทรวงพาณิชย์ได้เชิญคณะทูตประเทศตะวันออกกลางในประเทศไทย (อิหร่าน ตุรกี และโอมาน) เดินทางไปสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา ปัตตานี และยะลา) เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2553 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหารือร่วมกับภาคธุรกิจและศึกษาลู่ทางการค้าการลงทุนระหว่างประเทศไทยและประเทศตะวันออกกลาง มีผลการหารือ ดังนี้

1. นโยบาย Lima Dasar รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้มอบนโยบายโครงการ Lima Dasar เพื่อผลักดันความร่วมมือใน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส) กับ 5 รัฐภาคเหนือของ มาเลเซีย (กลันตัน เคดาห์ เปรัก ปะลิส และปีนัง) ใน 5 สาขา คือ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ธุรกิจ โลจิสติกส์ และ อุตสาหกรรมฮาลาล

ทั้งนี้ จะมีการประชุมสุดยอดผู้นำ Lima Dasar (Lima Dasar Summit) ระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยและมุขมนตรีของ 5 รัฐตอนเหนือของมาเลเซีย โดยจะเชิญนายกรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศเป็นประธานในการเปิดการประชุม ในระหว่างวันที่ 24 - 26 กันยายน 2553 ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยจะมีการประชุมหารือขยายการค้าการลงทุนสองฝ่าย กิจกรรม Business Forum จับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการจาก 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 5 รัฐตอนเหนือของมาเลเซีย ใน 5 สาขาเศรษฐกิจ และกิจกรรม Trade Exhibition เพื่อจัดแสดงและจำหน่ายสินค้า OTOP ของไทย และ ODOI (One District One Industry) ของมาเลเซีย

2. การส่งเสริมธุรกิจอาหารฮาลาล มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา วิทยาเขตปัตตานี จะมีส่วนในการสนับสนุนด้านวิชาการ และการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ โดยท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์มีนโยบายที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์โดยใช้ความร่วมมือของ

3 เสาหลักคือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการ ภายใต้ 2 กลยุทธ์หลัก คือ กลยุทธ์ Food Science Development และ กลยุทธ์ Corporation University

3. การค้า การลงทุนกับประเทศตะวันออกกลาง สมาชิกกลุ่มนักธุรกิจ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้เสนอประเด็นด้านการพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และมาตรฐานสินค้าผลิตภัณฑ์ การผลักดันพระราชบัญญัติอาหารฮาลาล การสนับสนุนทุนเพื่อพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาล และการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลอดจนการเอื้ออำนวยความสะดวกด้านกฎระเบียบในการผ่านแดนและการค้าชายแดน และการแก้ไขปัญหาด้านแรงงาน

4. ความเห็นของคณะทูตฯ

- **4.1 ดุรกี** ยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนอิหม่ามโดยขอให้ประสานงานผ่านกระทรวงการต่างประเทศ ส่วนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลนั้น สามารถใช้ Halal Business Forum ในองค์การการประชุมอิสลาม (Organisation of the Islamic Conference : OIC) ซึ่งจะจัดขึ้นในเดือนธันวาคม 2553
- **4.2 อิหร่าน** ในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมามีคณะผู้แทนการค้าจากอิหร่านมาเยือนประเทศไทยแล้ว 2 ครั้ง นอกจากนี้ หากไทยต้องการขยายตลาดในภูมิภาคตะวันออกกลาง อิหร่านยังสามารถเป็นประตูกระจายสินค้า (Gateway) ไปยังอิรักและอัฟกานิสถาน พร้อมทั้งหีบยกประเด็นข้าวไทยราคาสูงกว่าข้าวอินเดีย ปากีสถาน และเวียดนาม จึงนำเข้าข้าวไทยน้อย

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

20. เรื่อง สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553 ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานสถิติแห่งชาติ ว่าได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรเป็นประจำทุกเดือน โดยสอบถามประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง ทุกจังหวัดทั่วประเทศ มีครัวเรือนตกเป็นตัวอย่าง 26,520 ครัวเรือนต่อเดือน สำหรับในเดือนมิถุนายนพ.ศ. 2553 ในภาพรวมสถานการณ์แรงงาน จำนวน ผู้ว่างงานลดลง 8.8 หมื่นคน (จาก 5.47 แสนคน เป็น 4.59 แสนคน) เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 หากเปรียบเทียบ

กับช่วงเดือนที่ผ่านมา (พฤษภาคม พ.ศ. 2553) จำนวนผู้ว่างงานลดลง 1.27 แสนคน (จาก 5.86 แสนคน เป็น 4.75 แสนคน) สำหรับสาระสำคัญการสำรวจสรุปได้ ดังนี้

1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวนทั้งสิ้น 38.75 ล้านคน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ 38.10 ล้านคน ผู้ว่างงาน 4.59 แสนคน และผู้ที่รอฤดูกาล 1.94 แสนคน ทั้งนี้ ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน มีจำนวนลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 จำนวน 2.1 แสนคน (จาก 38.96 ล้านคน เป็น 38.75 ล้านคน)

2. ผู้มีงานทำ

ผู้มีงานทำ 38.10 ล้านคน ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552 จำนวน 2.6 แสนคน (จาก 38.36 ล้านคน เป็น 38.10 ล้านคน) หรือลดลงร้อยละ 0.7 ซึ่งมีผู้ทำงานเพิ่มขึ้น และลดลงในสาขาต่างๆ ได้ดังนี้

- (1) ผู้ทำงานเพิ่มขึ้น ได้แก่ ผู้ทำงานในสาขาการขนส่ง ขยายปลีกฯ เพิ่มขึ้น 4.5 แสนคน (จาก 5.76 ล้านคน เป็น 6.21 ล้านคน) สาขาการก่อสร้าง เพิ่มขึ้น 3.4 แสนคน (จาก 2.13 ล้านคน เป็น 2.47 ล้านคน) สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ 1.8 แสนคน (จาก 1.26 ล้านคน เป็น 1.44 ล้านคน) สาขาการผลิต 1.6 แสนคน (จาก 5.30 ล้านคน เป็น 5.46 ล้านคน) สาขาการโรงแรมและภัตตาคาร 1.3 แสนคน (จาก 2.43 ล้านคน เป็น 2.56 ล้านคน) สาขากิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ 4 หมื่นคน (จาก 0.77 ล้านคน เป็น 0.81 ล้านคน) สาขาการบริการชุมชนฯ 2 หมื่นคน (จาก 0.79 ล้านคน เป็น 0.81 ล้านคน) สาขาการทำเหมืองแร่ฯ 1 หมื่นคน (จาก 0.03 ล้านคน เป็น 0.04 ล้านคน) ตามลำดับ
- (2) ผู้ทำงานลดลง ได้แก่ ผู้ทำงานในสาขาเกษตรกรรม ลดลง 1.43 ล้านคน

(จาก 15.98 ล้านคน เป็น 14.55 ล้านคน) สาขาการขนส่งฯ 2.0 หมื่นคน (จาก 1.20 ล้านคน เป็น 1.18 ล้านคน) สาขาการเงินการธนาคาร 1.0 หมื่นคน (จาก 0.42 ล้านคน เป็น 0.41 ล้านคน) ตามลำดับ

3. ผู้ว่างงาน

- (1) ผู้ว่างงานทั่วประเทศมีจำนวน 4.59 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.2 ของกำลังแรงงานรวม (ลดลง 8.8 หมื่นคน เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปี 2552) ประกอบด้วย ผู้ว่างงานที่ไม่เคยทำงานมาก่อนจำนวน 1.81 แสนคน อีกส่วนหนึ่งเป็นผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อนจำนวน 2.78 แสนคน โดยเป็นผู้ว่างงานที่มาจากภาคการผลิต 1.20 แสน

- คน ภาคการบริการและการค้า 1.15 แสนคน และภาคเกษตรกรรม 4.3 หมื่นคน
- (2) ผู้ว่างงานเป็นผู้มีการศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 1.96 แสนคน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 8.6 หมื่นคน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 7.9 หมื่นคน ระดับประถมศึกษา 5.6 หมื่นคน และไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษา 4.2 หมื่นคน ตามลำดับ
 - (3) ผู้ว่างงานส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.30 แสนคน ภาคกลาง 1.18 แสนคน ภาคเหนือ 9.1 หมื่นคน ภาคใต้ 8.0 หมื่นคน และกรุงเทพมหานคร 4.0 หมื่นคน หากคิดเป็นอัตราการว่างงาน ภาคใต้เป็นภาคที่มีอัตราการว่างงานสูงสุด ร้อยละ 1.5 ส่วนภาคที่มีอัตราการว่างงานต่ำสุดเป็นกรุงเทพมหานครและภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่ากันคือ ร้อยละ 1.0

21. เรื่อง รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศไทยเดือนกรกฎาคม 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลรายงานดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศไทยเดือนกรกฎาคม 2553 ของกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคแสดงถึงภาวะเศรษฐกิจที่มีการเติบโตอย่างมีเสถียรภาพมั่นคงและแข็งแรง

- กระทรวงพาณิชย์รายงานดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนกรกฎาคม 2553 เท่ากับ 108.32 เป็นการรายงานโดยใช้ตัวเลขหลังจุดทศนิยม 2 ตำแหน่งเป็นเดือนที่ 7 ตั้งแต่จัดทำดัชนีราคาผู้บริโภคมานานกว่า 60 ปี โดยยังคงเป็นบวกอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 10 เพิ่มสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 3.4 และยังคงอยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยเฉลี่ย 7 เดือนแรกของปีนี้เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3.5 ซึ่งอยู่ในช่วงที่กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ไว้ตั้งแต่ต้นปี (โดยคาดว่าปีนี้จะมีเพิ่มขึ้นระหว่าง ร้อยละ 3.0 - 3.5)
- การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจไทย และเศรษฐกิจโลกทำให้อัตราการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาปรับสูงขึ้นเป็นลำดับตั้งแต่เดือน ต.ค. 2552 และปรับตัวเข้าสู่เสถียรภาพตั้งแต่ต้นปีนี้ คือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 ในเดือน ม.ค. ร้อยละ 3.7 ในเดือน ก.พ. ร้อยละ 3.4 ในเดือนมี.ค. และร้อยละ 3.0 ในเดือนเม.ย. จนอยู่ในระดับร้อยละ 3.5 ในเดือนพ.ค. ร้อยละ 3.3 เดือนมิ.ย. และร้อยละ 3.4 ในเดือนก.ค. แสดงให้เห็นว่าภาวะเศรษฐกิจของไทยเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผู้บริโภคในเดือนกรกฎาคม 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา มีปัจจัยหลักมาจากราคาอาหารสด โดยผักสด

เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.3 ผลไม้สดเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.0 ข้าวแป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง สูงขึ้นร้อยละ 9.6 เนื้อสัตว์ต่างๆ ร้อยละ 4.0 ไข่ไก่ ร้อยละ 8.9 น้ำตาลทราย ร้อยละ 5.7 นอกจากนี้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงสูงขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาถึง ร้อยละ 23.3 สินค้าในหมวดยาสูบและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นร้อยละ 8.7

- มาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของรัฐบาลได้แก่ ค่าไฟฟ้า รถเมล์ฟรี การตรึงราคาแก๊สหุงต้ม และการช่วยเหลือค่าชุดนักเรียนและอุปกรณ์การเรียน และการดูแลราคาสินค้าของกระทรวงพาณิชย์อย่างใกล้ชิด ยังคงมีส่วนช่วยให้ค่าครองชีพของประชาชนให้อยู่ในภาวะที่แสดงเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปและดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือนกรกฎาคมและช่วงระยะ 7 เดือนของ ปี 2553 โดยสรุปเป็นดังนี้

จากการสำรวจราคาสินค้าและบริการทั่วประเทศจำนวน 417 รายการครอบคลุมหมวดอาหารและเครื่องดื่ม เครื่องนุ่งห่มและรองเท้า เคหสถาน การตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล พาหนะ การขนส่งและการสื่อสาร การบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ยาสูบและเครื่องดื่ม มีแอลกอฮอล์ เพื่อนำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป ได้ผลดังนี้

1. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553

ในปี 2550 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เท่ากับ 100 และเดือนกรกฎาคม 2553 เท่ากับ 108.32 (เดือน มิถุนายน 2553 คือ 108.15)

2. การเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553 เมื่อเทียบกับ

- 2.1 เดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.16
- 2.2 เดือนกรกฎาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.4
- 2.3 เฉลี่ยช่วงระยะ 7 เดือน (มกราคม - กรกฎาคม) ปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.5

3. ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553 เทียบกับ เดือน มิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.16 (เดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.26) เป็นภาวะที่ราคาสินค้าและบริการปรับตัวสูงขึ้นในอัตราที่ลดลงเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยสินค้าอาหารสดและสินค้าอุปโภคหลายประเภทราคาเริ่มปรับตัวลดลง สำหรับปัจจัยสำคัญที่ยังส่งผลให้ภาวะราคาสินค้าอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ผลไม้สด ไข่และผลิตภัณฑ์นม ข้าวสารเหนียว ปลาและสัตว์น้ำ เครื่องประกอบอาหาร เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ น้ำมันเชื้อเพลิง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับทำความสะอาด ค่าของใช้ส่วนบุคคลและวารสารรายปักษ์

ในขณะที่สินค้าราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ ผักสด เนื้อสุกร ไก่สด ข้าวสารเจ้า ไก่ย่าง ค่าโดยสารรถไฟใต้ดินและแบตเตอรี่รถยนต์

- 3.1 ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 0.36 (เดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 1.01) เป็นการสูงขึ้นในอัตราที่ลดลงจากเดือนก่อนหน้า สาเหตุสำคัญเป็นผลจากราคาสินค้าอาหารสดบางรายการยังมีระดับราคาสูง ประกอบด้วย ผลไม้สด ร้อยละ 10.32 ได้แก่ ส้มเขียวหวาน กล้วย กล้วยน้ำว้า เงาะ ทุเรียน มะม่วง มะละกอสุก ฝรั่ง มังคุด ลองกองและชมพู เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนและแห้งแล้งและเป็นช่วงนอกฤดูกาลของผลไม้บางชนิด ทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดมีปริมาณลดน้อยลง ไข่และผลิตภัณฑ์นม ร้อยละ 1.05 (ไข่ไก่ ไข่เป็ด นมสด นมผง นมเปรี้ยว) จากมาตรการที่รัฐบาลได้นำไข่ไก่ปัญหาการขาดแคลนพ่อแม่พันธุ์ไข่ไก่และการกำหนดราคาขายหน้าฟาร์มใหม่ทำให้สถานการณ์ดีขึ้นแต่ราคาขายปลีกไข่ไก่เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้ายังมีราคาสูง เนื่องจากต้นทุนอาหารสัตว์มีราคาสูงขึ้น ข้าวสารเหนียว ร้อยละ 6.57 ปลาและสัตว์น้ำ ร้อยละ 0.72 (ปลาช่อน ปลาดุก ปลานิล ปลาทับทิม) เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ 0.33 (น้ำตาลทราย ขนมหวาน น้ำปลา ซอสหอยนางรม) และเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 0.06 (เครื่องดื่มรสช็อกโกแลต น้ำอัดลม น้ำผลไม้) สำหรับสินค้าที่ราคาปรับตัวลดลง ได้แก่ ข้าวสารเจ้า 0.39 ผลกระทบจากภาวะการส่งออกข้าวของไทยในตลาดต่างประเทศ ลดลงตามภาวะตลาดที่ซบเซา ผักสด ร้อยละ 11.98 ได้แก่ กะหล่ำปลี แดงกวา ผักกาดขาว เห็ด ผักชี ถั่วฝักยาวและมะนาว ผลผลิตออกสู่ตลาดมากขึ้นเนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น เนื้อสุกร ร้อยละ 0.19 ไก่สด ร้อยละ 0.91 และไก่ย่าง ร้อยละ 2.26 ผู้ประกอบการปรับลดราคาขายปลีกลงทั่วประเทศ
- 3.2 ดัชนีหมวดอื่น ๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 0.03 เป็นอัตราที่ปรับตัวสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (เดือนมิถุนายน 2553 ลดลงร้อยละ 0.19) สาเหตุสำคัญเป็นผลกระทบจากราคาขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงในประเทศโดยเฉลี่ยปรับสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเดือน ก่อนหน้า ร้อยละ 0.05 (น้ำมันดีเซล ปรับสูงขึ้น น้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์ ปรับลดลง) สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด ร้อยละ 0.54 (ผงซักฟอก น้ำยาปรับผ้านุ่ม น้ำยาล้างจาน) ค่าของใช้ส่วนบุคคล ร้อยละ 0.13 (แชมพูสระผม ผลิตภัณฑ์ป้องกันและบำรุงผิว กระดาษชำระ) และวารสารรายปีักษ์ ร้อยละ 3.65 (วารสารรายปีักษ์ หญิงไทย) สำหรับสินค้าที่มีราคาลดลง ได้แก่ ค่าโดยสารรถไฟใต้ดิน ร้อยละ 3.51 บมจ.รถไฟฟ้ากรุงเทพฯ ได้กำหนดอัตราค่าโดยสารเริ่มต้นใหม่จากเดิมอยู่ที่ 16-41 บาท เป็น 15 -40 บาท โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 3 ก.ค. 2553 - 2 ก.ค. 2555 และแบตเตอรี่รถยนต์ ร้อยละ 0.38

4. ถ้าพิจารณาดัชนีเทียบกับเดือนกรกฎาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.4 เป็นการสูงขึ้นในอัตราที่สูงขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 10 สาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้น ร้อยละ 6.9 ได้รับผลกระทบมาจาก ดัชนีหมวดข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง ร้อยละ 10.9 เนื้อสัตว์ เป็ด ไก่ และสัตว์น้ำ ร้อยละ 3.1 ไข่และผลิตภัณฑ์นม ร้อยละ 3.9 ผักและผลไม้ ร้อยละ 37.7 เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ 3.0 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 1.0 และอาหารสำเร็จรูป ร้อยละ 1.0 รวมทั้งผลกระทบจากดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่ หมวดพาหนะการขนส่ง และการสื่อสาร ร้อยละ 1.9 (ยานพาหนะและน้ำมันเชื้อเพลิง) หมวดเคหสถาน ร้อยละ 2.0 (ค่าเช่าบ้าน ค่าน้ำประปา) หมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ร้อยละ 0.9 (ค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่าของใช้ส่วนบุคคล) หมวดเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า ร้อยละ 0.1 (ผ้าและเสื้อผ้า) หมวดการบันเทิง การอ่าน การศึกษาและการศาสนา ร้อยละ 0.1 (การบันเทิง การอ่านและการศึกษา)และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 0.1 (ผลิตภัณฑ์ยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์)

5. ถ้าพิจารณาดัชนีเฉลี่ยเทียบกับช่วงระยะ 7 เดือน (มกราคม - กรกฎาคม) ปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 3.5 สาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ร้อยละ 23.3 ค่าน้ำประปา ร้อยละ 46.5 ค่ากระแสไฟฟ้า ร้อยละ 1.8 ผลิตภัณฑ์ยาสูบ ร้อยละ 12.9 เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 5.3 และค่าเช่าบ้าน ร้อยละ 0.2 และจากดัชนีหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 2.7 ในขณะที่ดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นร้อยละ 4.8 เป็นผลจากการสูงขึ้นของ ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง ร้อยละ 9.6 เนื้อสัตว์ เป็ดไก่และสัตว์น้ำ ร้อยละ 3.2 ไข่และผลิตภัณฑ์นม ร้อยละ 3.3 ผักและผลไม้ ร้อยละ 21.5 เครื่องประกอบอาหาร ร้อยละ 2.2 เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 1.3 และอาหารสำเร็จรูป ร้อยละ 0.9 เป็นสำคัญ

6. ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ (คำนวณจากรายการสินค้าและบริการ 300 รายการ) คือ ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศที่หักรายการสินค้ากลุ่มอาหารสด และกลุ่มพลังงานจำนวน 117 รายการ คิดเป็นประมาณร้อยละ 24 ของสัดส่วนค่าใช้จ่ายทั้งหมด

- ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศเดือนกรกฎาคม 2553 เท่ากับ 103.67 เมื่อเทียบกับเดือน มิถุนายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.04 เดือนกรกฎาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 1.2 เฉลี่ยช่วงระยะ 7 เดือน (มกราคม - กรกฎาคม) ปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 0.8
- ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐานของประเทศ เดือนกรกฎาคม 2553 เมื่อเทียบกับเดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้น ร้อยละ 0.04 (เดือนมิถุนายน 2553 สูงขึ้น ร้อยละ 0.12) โดยมีผลกระทบมาจากราคาสินค้าหลายชนิดปรับตัวทั้งสูงขึ้นและลดลง สินค้าที่มีราคาสูงขึ้น ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับท่าความสะอาด ค่าของใช้ส่วนบุคคลและวารสารรายปักษ์ ขณะที่สินค้าที่มีราคาลดลง คือ ค่าโดยสารรถไฟใต้ดินและแบตเตอรี่รถยนต์

22. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 28

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 28 ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2553 ประกอบด้วย สถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร สถานการณ์น้ำ และการดำเนินการตามแผนเตรียมรับสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สรุปได้ดังนี้

สถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร

สถานการณ์อุทกภัย

อิทธิพลของพายุโซนร้อน"มินดอนเล" บริเวณทะเลจีนใต้ตอนกลาง ที่เคลื่อนขึ้นฝั่งประเทศเวียดนามตอนบนในวันที่ 24 สิงหาคม 2553 และเคลื่อนเข้าสู่ประเทศลาวแล้ว อ่อนกำลังลงเป็นพายุดีเปรสชันและหย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมบริเวณประเทศลาว และภาคเหนือตอนบนในวันต่อมา และร่องมรสุมได้เคลื่อนขึ้นไปพาดผ่านบริเวณภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังปานกลาง ถึงค่อนข้างแรงพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทยตลอดสัปดาห์ ลักษณะดังกล่าวทำให้มีฝนตกหนาแน่นและมีรายงานน้ำท่วมฉับพลันและน้ำป่าไหลหลากหลายพื้นที่ในประเทศไทยตอนบน

ช่วงวันที่ 25-30 สิงหาคม 2553 มีพื้นที่ประสบอุทกภัย จำนวน 13 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง น่าน แพร่ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ มุกดาหาร อุบลราชธานี อำนาจเจริญ สระบุรี

ปัจจุบันยังคงมีสถานการณ์อุทกภัย 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสระบุรี แพร่ พิจิตร สุโขทัย

- **1. จังหวัดสระบุรี**
- วันที่ 25 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องในพื้นที่ ต.เขาวง อ.พระพุทธบาท ทำให้น้ำในลำน้ำธรรมชาติเพิ่มขึ้นเอ่อล้นตลิ่ง และเกิดน้ำท่วมขังพื้นที่การเกษตร จำนวน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอบ้านหมอ จำนวน 2 ตำบล(หนองบัว บ้านครัว) อำเภอวิหารแดง จำนวน 1 ตำบล(บ้านลำ) อำเภอหนองแค จำนวน 9 ตำบล (หนองปลิง หนองแหม คชสิทธิ์ โพนทอง โคกตุม หนองไช้ น้ำ กุ่มหัก หนองโรง และหนองแค) ระดับน้ำท่วมสูงประมาณ 0.30-0.50 เมตร สถานการณ์ปัจจุบันระดับน้ำเริ่มลดลง คาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปกติ 3-4 วัน
- **2. จังหวัดแพร่**

- วันที่ 30 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่อง ทำให้น้ำแม่น้ำยมไหลล้นตลิ่งเข้าท่วมบ้านเรือนและพื้นที่ลุ่มต่ำบริเวณ บ้านร่องซึปลา ตำบลป่าเมต อำเภอเมือง ระดับน้ำท่วมสูงประมาณ 0.25 เมตร กรมชลประทานส่งเครื่องสูบน้ำช่วยเหลือ จำนวน 9 เครื่อง **คาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปกติ 1-2 วัน**
- วันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักที่อำเภอร่องขวาง วัดปริมาณฝนได้ 90.0 มม. ทำให้น้ำในลำห้วยแม่คำมี(สาขาแม่น้ำยม)เอ่อล้นเข้าท่วมพื้นที่บ้านเรือนและพื้นที่การเกษตร ตำบลไฟโตนสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติแล้วตั้งแต่ 29 สิงหาคม 2553
- **3. จังหวัดพิจิตร**
- วันที่ 29 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนัก ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากจากอำเภอวังโปรง จังหวัดเพชรบูรณ์ เข้าท่วมพื้นที่อำเภอตงเจริญ บ้านเกาะยี่ง ลิง บ้านโคกสนั่น บ้านตลิ่งชัน บ้านวังเรือ ตำบลวังจิวเหนือ ระดับน้ำท่วมสูงประมาณ 1.00 เมตร โครงการชลประทานจังหวัดพิจิตร ลงพื้นที่ตรวจสอบความเสียหายแล้ว **หากไม่มีฝนตกลงมาเพิ่ม คาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปกติ 2-3 วัน**
- **4. จังหวัดสโขทัย**
- วันที่ 29 สิงหาคม 2553 เนื่องจากปริมาณน้ำในแม่น้ำยมมีปริมาณเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดน้ำล้นตลิ่งเข้าท่วมพื้นที่ลุ่มต่ำ(เป็นพื้นที่น้ำท่วมประจำ)ในเขตอำเภอเมือง(ตำบลปากแคว บ้านกล้วย ยางซ้าย ปากพระ และทุ่งหลวง) และอำเภอกงไกรลาส(ตำบลท่าฉนวน และกง) **แนวโน้มสถานการณ์น้ำเพิ่มขึ้น คาดว่าจะเข้าสู่ภาวะปกติ 5-6 วัน**

สถานการณ์น้ำ

1. สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำ

- สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ (30 สิงหาคม 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 40,451 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 55 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน (37,802 ล้านลูกบาศก์เมตร) จำนวน 2,549 ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำใช้การได้ 16,610 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 23 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (47,627 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 65) จำนวน 7,176 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถรับน้ำได้อีก 33,104 ล้านลูกบาศก์เมตร
- สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ (30 สิงหาคม 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 38,204 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 55 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน (35,778 ล้านลูกบาศก์เมตร) จำนวน 2,426 ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำใช้การได้ 14,681 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 21 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552

(45,351 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 65) จำนวน 7,147 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถรับน้ำได้อีก 31,391 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณน้ำไหลลงอ่างภูมิพล สิริกิติ์ แคว้น้อย และป่าสักฯ

หน่วย : ล้านลูกบาศก์เมตร

อ่างเก็บน้ำ	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	1-30 ส.ค.	รวม
ภูมิพล	52.09	1.74	4.95	0.00	15.60	34.06	146.20	1,009.26	1,263.9
สิริกิติ์	136.62	97.73	85.93	69.12	114.18	150.64	622.74	2,075.91	3,352.87
ภูมิพล+สิริกิติ์	188.71	99.47	90.88	69.12	129.78	184.70	768.94	3,084.97	4,616.57
แควน้อยฯ	42.49	25.69	31.19	14.35	19.65	33.36	75.36	203.32	445.41
ป่าสักชลสิทธิ์	41.06	5.51	19.00	10.18	17.44	27.91	5.72	365.93	492.75
รวม 4 อ่างฯ	272.26	130.67	141.07	93.65	166.87	245.97	850.02	3,654.22	5,554.73

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล สิริกิติ์ และป่าสักชลสิทธิ์

หน่วย : ล้านลูกบาศก์เมตร

อ่างเก็บน้ำ	ปริมาณน้ำในอ่างปี 52		ปริมาณน้ำในอ่างปี 53		ปริมาณน้ำใช้การได้		ปริมาณน้ำไหลลงอ่าง		ปริมาณน้ำระบาย		ปริมาณน้ำรับได้อีก
	ปริมาณน้ำ	%	ปริมาณน้ำ	%	ปริมาณน้ำ	%	วันนี้	เมื่อวาน	วันนี้	เมื่อวาน	
ภูมิพล	6,294	47	4,919	37	1,119	8	45.56	49.57	1.50	1.50	8,543
สิริกิติ์	5,363	56	5,495	58	2,645	28	156.09	93.87	0.00	0.00	4,015
ภูมิพล+สิริกิติ์	11,657	51	10,414	45	3,764	16	201.65	143.44	1.50	1.50	12,558
แควน้อยฯ	151	20	383	50	347	45	11.93	14.66	0.00	0.00	386

ป่าสักชล สิทธิ์	31533	42244	41944	22.91	27.482.57	0.50	538
--------------------	-------	-------	-------	-------	-----------	------	-----

อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในเกณฑ์น้ำน้อยกว่าร้อยละ 30 ของความจุอ่างฯ จำนวน 3 อ่าง ได้แก่ มูลบน(29) แก่งกระจาน(27) และปราณบุรี(25) ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา จำนวน 2 อ่างฯ ได้แก่ แม่กวง และป่าสักฯ

อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในเกณฑ์น้ำมากกว่าร้อยละ 80 ของความจุอ่างฯ จำนวน 2 อ่าง คือ หนองปลาไหล (89) และประแสร์(83)

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ภาคตะวันออก

- จังหวัดชลบุรี มีอ่างเก็บน้ำ 7 อ่าง รวมปริมาณน้ำ 84.0 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 47 ของความจุอ่างฯ (มากกว่าปี 2552 จำนวน 5.5 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 7) ปริมาณน้ำใช้การได้ 69 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 39 ของความจุอ่างฯ
- จังหวัดระยอง มีอ่างเก็บน้ำ 4 แห่ง รวมปริมาณน้ำ 440.8 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 84 ของความจุอ่างฯ (มากกว่าปี 2552 จำนวน 94.1 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 28) ปริมาณน้ำใช้การได้ 412 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 79 ของความจุอ่างฯ

2. สภาพน้ำท่า

- แม่น้ำปิง สถานี P.1 สะพานนวรรฐ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้อยวิกฤติ สถานี P.7A สะพานบ้านห้วยยาง อ.เมือง จ.กำแพงเพชร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี P.17 บ้านท่าจิว อ.บรรพตพิสัย จ.นครสวรรค์ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ
- แม่น้ำวัง สถานี W.10A ท้ายเขื่อนกิ่วลม อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี W.1C สะพานเสดวารี อ.เมือง จ.ลำปาง ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี W.4A บ้านวังหมัน อ.สามเงา จ.ตาก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ
- แม่น้ำยม สถานี Y.20 บ้านห้วยสัก อ.สอง จ.แพร่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก สถานี Y.1C สะพานบ้านน้ำโค้ง อ.เมือง จ.แพร่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ท่วม สถานี Y.33 บ้านคลองตาล อ.ศรีสำโรง จ.สุโขทัย ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก สถานี Y.4 สะพานตลาดธานี อ.เมือง จ.สุโขทัย ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ท่วม สถานี Y.16 บ้านบางระกำ อ.บางระกำ จ.พิษณุโลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ท่วม
- แม่น้ำน่าน สถานี N.1 หน้าสำนักงานป่าไม้ อ.เมือง จ.น่าน ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี N.5A สะพานเอกาทศรถ อ.เมือง จ.พิษณุโลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ สถานี N.8A บ้านบางมูลนาก อ.บางมูลนาก จ.

- พิจิตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก สถานี N.67 สะพานบ้านเกษไชย อ. ชุมแสง จ.นครสวรรค์ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก
- แม่น้ำชี สถานี E.9 บ้านโจด อ.มัญจาคีรี จ.ขอนแก่น ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก
 - แม่น้ำโขง สถานี Kh.58A บ้านปากเลย อ.เมือง จ.เลย ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก สถานี Kh.1 วัดลาดวน อ.เมือง จ.หนองคาย ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก สถานี Kh.16B บ้านท่าควาย อ.เมือง จ.นครพนม ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์มาก
 - แม่น้ำมูล ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำปกติ
 - แม่น้ำเจ้าพระยา ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำปกติ
 - แม่น้ำป่าสัก สถานี S.42 บ้านป่อวัง อ.วิเชียรบุรี จ.เพชรบูรณ์ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ท่วม
 - แม่น้ำท่าตะเภา แม่น้ำตาปี แม่น้ำโก-ลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้อย

การดำเนินการตามแผนเตรียมสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร

1. แจ้งเตือนผ่านศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตรจังหวัด เรื่อง พายุโซนร้อน"มินดอนเล " (Mindulle) ตั้งแต่วันที่ 23 สิงหาคม 2553 ให้จังหวัดที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยแจ้งเตือนให้เกษตรกรเตรียมการรับสถานการณ์ฝนตกหนักและน้ำท่วมฉับพลัน บริเวณพื้นที่เสี่ยงภัยบริเวณที่ลาดเชิงเขา หรือที่ลุ่มใกล้ทางน้ำไหลของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ตอนบน อาจเกิดน้ำป่าไหลหลากและดินถล่มได้

2. สนับสนุนเครื่องสูบน้ำเคลื่อนที่ จำนวน 577 เครื่อง ในพื้นที่ 52 จังหวัด ดังนี้

- ภาคเหนือ 15 จังหวัด จำนวน 172 เครื่อง ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่(31) นครสวรรค์(4) เพชรบูรณ์(4) ลำปาง(34) น่าน(12) พิษณุโลก(2) แพร่(9) ตาก(15) ลำพูน(15) พะเยา(5) แม่ฮ่องสอน(18) เชียงราย(3) อุตรดิตถ์(5) สุโขทัย(5) กำแพงเพชร(10)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 15 จังหวัด จำนวน 201 เครื่อง ได้แก่ จังหวัด นครราชสีมา(42) ขอนแก่น(7) มหาสารคาม(4) ร้อยเอ็ด(11) กาฬสินธุ์(46) อุบลราชธานี(6) นครพนม(14) มุกดาหาร(11) อำนาจเจริญ(14) สุรินทร์(7) ศรีสะเกษ(7) อุตรธานี(2) สกลนคร(9) ยโสธร(12) บุรีรัมย์(9)
- ภาคกลาง 11 จังหวัด จำนวน 70 เครื่อง ได้แก่ จังหวัดชัยนาท(13) พระนครศรีอยุธยา(2) สิงห์บุรี(1) นนทบุรี(7) ปทุมธานี(8) นครปฐม(4) สุพรรณบุรี(3) ราชบุรี(16) อุทัยธานี(12) อ่างทอง(12) กาญจนบุรี(2)
- ภาคตะวันออก 3 จังหวัด จำนวน 46 เครื่อง ได้แก่ จังหวัดนครนายก(14) ปราจีนบุรี(15) ฉะเชิงเทรา (17)

- ภาคใต้ 8 จังหวัด จำนวน 88 เครื่อง ได้แก่ จังหวัด เพชรบุรี(39) นครศรีธรรมราช(15) พังงา(1) สงขลา (14) ยะลา(6) พัทลุง(2) บัตตานี (3) ชุมพร(8)

5. สนับสนุนพืชอาหารสัตว์ จำนวน 12,200 กิโลกรัม แร่ธาตุและเวชภัณฑ์ 32 ชุด และดูแลสุขภาพสัตว์ 3,198 ตัว ในพื้นที่จังหวัดเชียงรายและอุตรดิตถ์

ผลกระทบด้านการเกษตร

อุทกภัย ช่วงภัยวันที่ 20 มิถุนายน - 29 สิงหาคม 2553(ข้อมูล ณ วันที่ 30 ส.ค. 2553)

ประสบภัยด้านการเกษตร 31 จังหวัด ได้แก่

- ภาคเหนือ 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน กำแพงเพชร ตาก ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่ พิจิตร พะเยา สุโขทัย พิษณุโลก อุตรดิตถ์
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยภูมิ หนองคาย เลย อ่างนาจเจริญ อุบลราชธานี มุกดาหาร
- ภาคกลาง 6 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี สระบุรี
- ภาคตะวันออก 3 จังหวัด ได้แก่ ฉะเชิงเทรา ตราด ระยอง
- ภาคใต้ 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตรัง และสตูล

ภาค	ด้านพืช		ด้านประมง			ด้านปศุสัตว์		
	เกษตรกร ราย	คาดว่าจะ เสียหาย	เกษตรกร ราย	คาดว่าจะ เสียหาย		เกษตรกร ราย	สัตว์ได้รับ ผลกระทบ ตัว	แปลง หญ้า ไร่
		ไร่		ไร่	ตรม.			
เหนือ	51,215	346,999	2,756	1,889	1,953	5,585	145,346	10
ต.อ.เฉียง เหนือ	5,206	32,956	1,446	856	875	-	-	-
กลาง	1,429	17,646	6	55	2,700	-	-	-
ตะวันออก	344	1,926	-	-	-	-	-	-
ใต้	1,149	4,232	-	-	-	-	-	-
รวม	59,343	403,759	4,208	2,800	5,528	5,585	145,346	10

การดำเนินการ

- ด้านพืช ช่วยเหลือแล้ว 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดน่าน ลำปาง จ่ายเงินช่วยเหลือแล้วด้วยเงินอุดหนุนโครงการในอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน 10.1861 ล้านบาท

- ด้านประมง ช่วยเหลือแล้ว 1 จังหวัด คือจังหวัดน่าน จ่ายเงินช่วยเหลือแล้ว ด้วยเงินอุดหนุนราชการในอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน 773,667 บาท
- ด้านปศุสัตว์ ช่วยเหลือแล้ว 1 จังหวัด คือจังหวัดน่าน จ่ายเงินช่วยเหลือแล้วด้วยเงินอุดหนุนราชการในอำนาจอำเภอ จำนวน 216,235 บาท

23. เรื่อง สรุปสถานการณ์อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2553)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 30 สิงหาคม 2553) ของกระทรวงกระทรวงมหาดไทย ดังนี้

1. สรุปสถานการณ์อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ระหว่างวันที่ 24-30 สิงหาคม 2553)

- 1.1 พื้นที่ประสบภัย **14** จังหวัด **43** อำเภอ **156** ตำบล **740** หมู่บ้าน ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ พิจิตร มุกดาหาร สระบุรี และจังหวัดนครนายก ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 28,882 ครัวเรือน 81,723 คน อพยพ 116 ครัวเรือน 461 คน พื้นที่ทางการเกษตรได้รับความเสียหาย 87,414 ไร่ ผู้เสียชีวิต **1** ราย (นายสำราญ วังคำ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 160 หมู่ที่ 4 ตำบลโพรงาม อำเภอด่านช้าง จังหวัดมุกดาหาร)
- 1.2 สถานการณ์ปัจจุบัน ยังคงมีสถานการณ์อุทกภัยในพื้นที่ **13** จังหวัด ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง แพร่ น่าน อุตรดิตถ์ พิษณุโลก เพชรบูรณ์ พิจิตรมุกดาหาร สระบุรี และจังหวัดนครนายก ดังนี้
 - **1) จังหวัดแม่ฮ่องสอน** เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2553 ฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน และน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่อำเภอปาย 7 ตำบล 52 หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 40 ครัวเรือน 150 คน บ้านเรือนราษฎรเสียหายบางส่วน 1 หลัง ฝาย 3 แห่ง ปัจจุบันยังคงมีน้ำท่วมขังในพื้นที่ หมู่ที่ **1,2,5** ตำบลแม่ฮี้ และอำเภอเมือง ที่ตำบลปางหมู (หมู่ที่ **11**)
 - **2) จังหวัดเชียงราย** เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2553 ฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน และน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่ 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอขุนตาล เทิง เวียงเชียงรุ้ง เชียงของ และอำเภอพญาเม็งราย รวม 15 ตำบล 64 หมู่บ้าน ราษฎร

ได้รับความเดือดร้อน 9,330 ครัวเรือน 24,540 คน พื้นที่การเกษตร ได้รับความเสียหาย 5,400 ไร่

- **3) จังหวัดเชียงใหม่** ระหว่างวันที่ 24-29 สิงหาคม 2553 ได้เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้เกิดน้ำท่วมขัง น้ำล้นตลิ่งในบริเวณที่ลุ่มริมฝั่งน้ำ ในพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ **อำเภอแม่ออน สันทราย หางดง และอำเภอเมือง** รวม 24 ตำบล ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 450 ครัวเรือน 2,000 คน
- **4) จังหวัดลำปาง** เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่ 3 อำเภอ ได้แก่ **อำเภอเมือง แม่เกาะ และอำเภองาว** รวม 6 ตำบล 26 หมู่บ้าน ได้รับความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ
- **5) จังหวัดแพร่** เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดน้ำป่าไหลหลากและน้ำท่วมฉับพลันในพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ **อำเภอหนองม่วงไข่ ร้องกวาง สอง และอำเภอลอง** รวม 14 ตำบล ได้รับความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ
- **6) จังหวัดน่าน** เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักทำให้น้ำในลำห้วยน้ำหินไหลเอ่อเข้าท่วมบ้านเรือนราษฎรและพื้นที่การเกษตรในพื้นที่**อำเภอนาน้อย** 4 ตำบล 20 หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 2,984 ครัวเรือน 9,120 หมู่บ้าน ได้รับความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ
- **7) จังหวัดอุตรดิตถ์** เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่อง ปริมาณน้ำฝนวัดได้ 150.0 มม. ที่อำเภอปากท่า ทำให้เกิดน้ำล้นตลิ่งไหลเข้าท่วมบ้านเรือนราษฎรและพื้นที่ลุ่มต่ำการเกษตรใน**อำเภอปากท่า** ตำบลปากท่า (หมู่ที่ 3,4,10) และเขตเทศบาลตำบลปากท่า ระดับน้ำสูงประมาณ 0.80 เมตร ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 700 ครัวเรือน 2,100 คน ได้รับความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ
- **8) จังหวัดพิษณุโลก** เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักต่อเนื่อง ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมในพื้นที่**อำเภอเนินมะปราง** 3 ตำบล 33 หมู่บ้าน ได้แก่ ตำบลไทรย้อย (หมู่ที่ 1-17) ตำบลวังโพรง (หมู่ที่ 1-9) และตำบลวังยาง (หมู่ที่ 1-7) ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 1,650 ครัวเรือน 6,600 คน
- **9) จังหวัดเพชรบูรณ์** เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2553 เวลา 05.00 น. น้ำป่าไหลหลากในพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ **อำเภอวิเชียรบุรี หล่มเก่า หนองไผ่ และอำเภอรังโป่ง** รวม 12 ตำบล 79 หมู่บ้าน ได้รับความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ
- **10) จังหวัดมุกดาหาร** ระหว่างวันที่ 26-29 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนักทำให้น้ำท่วมบ้านเรือนราษฎรและพื้นที่การเกษตรใน 7 อำเภอ 35 ตำบล 367 หมู่บ้าน ได้แก่ **อำเภอเมือง นิคมคำสร้อย**

ดอนตาล ดงหลวง คำชะอี วานใหญ่ และอำเภอนอง
สูง ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 8,827 ครัวเรือน 22,500 คน
อพยพ 116 ครัวเรือน 461 คน มีผู้เสียชีวิต **1** รายคือ นายสำราญ
วังคำ อายุ 59 ปี อยู่บ้านเลขที่ 160 หมู่ที่ 4 ตำบลโพนงาม อำเภอ
คำชะอี (เสียชีวิตเมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2553 บริเวณสะพานห้วย
แคน บ้านโพนไฮ หมู่ที่ 3 ตำบลหนองแคน อำเภอดงหลวง
เนื่องจากถูกน้ำป่า พัดตกสะพาน) พื้นที่การเกษตรเสียหาย 73,164
ไร่ ถนน 205 สาย ท่อระบายน้ำ 25 แห่ง ฝาย 12 แห่ง บ่อปลา/กึ่ง
414 บ่อ

- **11) จังหวัดสระบุรี** เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2553 เกิดฝนตกหนัก
ทำให้น้ำท่วมบ้านเรือนราษฎรและที่ลุ่มต่ำการเกษตรใน 5 อำเภอ
16 ตำบล 23 หมู่บ้าน ได้แก่ **อำเภอบ้านหมอ วิหารแดง เมือง
หนองแค และอำเภอแก่งคอย** ความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ
- **12) จังหวัดนครนายก** ระหว่างวันที่ 27-28 สิงหาคม 2553 เกิด
ฝนตกหนักต่อเนื่องทำให้น้ำท่วมบ้านเรือนราษฎรและที่ลุ่มต่ำ
การเกษตรใน 2 อำเภอ 8 ตำบล ได้แก่ **อำเภอปากพลี และอำเภอบ้านนา**
ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 51 ครัวเรือน 153 คน พื้นที่
การเกษตร 50 ไร่
- **13) จังหวัดพิจิตร** ระหว่างวันที่ 29-30 สิงหาคม 2553 เกิดน้ำ
ท่วมขังในพื้นที่ 2 อำเภอ 6 ตำบล ได้แก่ **อำเภอดงเจริญ และ
อำเภอทับคล้อ** ความเสียหายอยู่ระหว่างการสำรวจ
- **1.3 การให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานต่าง ๆ**
 - **1) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย**
 - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 10 ลำปาง จัดส่งรถผลิต
น้ำดื่ม จำนวน 1 คัน รถบรรทุกน้ำขนาด 6,000 ลิตร จำนวน 3 คัน
และกำลังพล จำนวน 12 นาย สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือ
ผู้ประสบภัย ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ตั้งแต่ 26 สิงหาคม 2553
 - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 7 สกลนคร สนับสนุนเรือ
ท้องแบน 7 ลำ กำลังพล 10 นาย สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือ
ผู้ประสบภัยในพื้นที่จังหวัดมุกดาหาร
 - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต 9 พิษณุโลก จัดส่งกำลัง
พล 15 นาย เรือท้องแบน 5 ลำ รถบรรทุกติดปั้มน้ำ 1 คัน รถส่อง
สว่าง 1 คัน รถกู้ภัยขนาดเล็ก 1 คัน รถบรรทุก 2 คัน รถผลิตน้ำดื่ม
1 คัน สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่จังหวัด
อุตรดิตถ์
 - **2) กรมชลประทาน**
 - ได้เตรียมความพร้อมเครื่องสูบน้ำ จำนวน 1,200 เครื่อง เพื่อ
ช่วยเหลือเกษตรกรตามจังหวัดต่าง ๆ ปัจจุบันได้ให้การสนับสนุน
เครื่องสูบน้ำเคลื่อนที่ 577 เครื่อง ในพื้นที่ 52 จังหวัด

• **1.4 สิ่งของพระราชทานช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย**

- 1) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใยพสกนิกรที่ได้รับความเดือดร้อน จึงได้พระราชทานถุงยังชีพ ให้มูลนิธิราชประชานุเคราะห์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มอบแก่ราษฎรเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน โดยในวันที่ 29-30 สิงหาคม 2553 นายประสงค์ พิฑูรกิจจาด เลขาธิการมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ฯ พร้อมคณะ จากส่วนกลาง เดินทางไปมอบสิ่งของพระราชทานเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ราษฎรผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดแพร่ จำนวน 2,000 ครอบครัว ดังนี้
 - **จังหวัดเพชรบูรณ์** เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2553 ณ วัดโคกสำราญ ตำบลบ้านกล้วย อำเภอชนแดน จำนวน 1,000 ครอบครัว
 - **จังหวัดแพร่** ในวันที่ 30 สิงหาคม 2553 ณ โรงเรียนบ้านไผ่โทน อำเภอร้องกวาง จำนวน 500 ครอบครัว และที่โรงเรียนบ้านห้วยโรงนอก อำเภอร้องกวาง จำนวน 500 ครอบครัว
- 2) กองงานพระวรชายาฯ ในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร โดย พลอากาศตรี สรชัย ชีวะกลินศักดิ์ ผู้อำนวยการกองงานพระวรชายาฯ เป็นผู้แทนพระองค์ฯ เดินทางไปมอบ ถุงพระราชทาน ที่โรงเรียนบ้านใหม่ผ้าขาว หมู่ที่ 3 ตำบลวิเชตนคร อำเภอแจ้ห่ม **จังหวัดลำปาง** และที่โรงเรียนวัดวังขอน ตำบลแม่พุง อำเภอวังชิ้น **จังหวัดแพร่** รวมจำนวน 1,850 ชุด
- 3) พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ (นายกิตติมงคลดีตลอดชีพ) และ พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ประธานมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย ทรงโปรดให้ผู้แทนพระองค์ มอบถุงพระราชทานแก่ราษฎรที่ประสบอุทกภัย **จังหวัดเชียงราย แพร่ ลำพูน และจังหวัดอุตรดิตถ์** รวมจำนวน 8,009 ถุง และอาหารกล่อง จำนวน 3,500 กล่อง
 - พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ และพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ทรงโปรดให้ พลอากาศเอก อนันท์ สนธิวงศ์ ณ อยุธยา รองประธานมูลนิธิอาสาเพื่อนพึ่ง (ภาฯ) ยามยาก สภากาชาดไทย เป็นผู้แทนพระองค์ มอบถุงยังชีพพระราชทาน ถวายพระภิกษุสงฆ์ และมอบแก่ราษฎรที่ประสบภัย **ในวันจันทร์ที่ 30 สิงหาคม 2553** พื้นที่**จังหวัดอุตรดิตถ์ และจังหวัดน่าน** จำนวน **2,493** ถุง ดังนี้
 - **จังหวัดอุตรดิตถ์** เวลา 10.30 น. ณ โรงเรียนปากท่าวิทยา ตำบลปากท่า อำเภอปากท่า ถวายแด่พระภิกษุ

สงฆ์ จำนวน 40 ถุง และมอบแก่ราษฎรที่ประสบภัย
จำนวน 1,435 ถุง รวม 1,475 ถุง

- **จังหวัดน่าน** เวลา 14.30 น. ณ หอประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลสถาน อำเภอพาน้อย ถวายแด่
พระภิกษุสงฆ์ จำนวน 40 ถุง มอบแก่ราษฎรที่ประสบ
ภัย จำนวน 978 ถุง รวม 1,018 ถุง

2. กำหนดการเดินทางไปราชการของผู้บังคับบัญชาระดับสูง

- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล)
- เมื่อวันอังคารที่ 24 สิงหาคม 2553 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายขวัญชัย วงศ์นิติกร) รองอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นายฉัตรป้อง ฉัตรภูติ) ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และคณะเดินทางไปประชุมการเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาดภัย และดินถล่มปี 2553 ในพื้นที่จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ณ ห้องประชุมโรงแรมพลูแมนราชาออคิตซอนแก่น ถนนศรีจันทร์ อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น

3. การคาดหมายลักษณะอากาศระหว่างวันที่ 30 สิงหาคม 2553 - 5 กันยายน 2553

- **กรมอุตุนิยมวิทยา** คาดหมายลักษณะอากาศว่า ในช่วงวันที่ 30-31 สิงหาคม 2553 ร่องมรสุมกำลังค่อนข้างแรงพัดผ่านภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย ส่วนในช่วงวันที่ 1-5 กันยายน 2553 ร่องมรสุมพาดจะเลื่อนลงมาผ่านตอนกลางของประเทศไทยและมีกำลังแรง ทำให้ประเทศไทยตอนบนมีฝนชุกหนาแน่นต่อเนื่อง และมีฝนตกหนักถึงหนักมากหลายพื้นที่โดยเฉพาะในช่วงวันที่ 1-3 กันยายน 2553 ส่วนมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังปานกลางพัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทยตลอดช่วง สำหรับ พายุโซนร้อน "ไลออนร็อก (LIONROCK)" บริเวณทะเลจีนใต้ตอนบน มีแนวโน้มจะเคลื่อนขึ้นประเทศจีนตะวันออกเฉียงใต้ประมาณในวันที่ 1 กันยายน 2553 พายุนี้ไม่มีผลกระทบต่อประเทศไทย
- **กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย** ได้แจ้งเตือนเกี่ยวกับสภาวะอากาศ ให้ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และจังหวัดในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออก เตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาดภัย ดินถล่ม และคลื่นลมแรง อันเกิดจากสภาวะฝนตกหนักและคลื่นลมแรง อาจทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก และดินถล่ม สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิตทรัพย์สิน และผลิตผลทางการเกษตรของประชาชนแล้ว และให้ศูนย์

ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และจังหวัด จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งเตรียม เครื่องมืออุปกรณ์ไว้ให้พร้อม เพื่อสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันต่อ เหตุการณ์เมื่อเกิด สาธารณภัยขึ้น

24. เรื่อง การค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (มกราคม-กรกฎาคม)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (มกราคม-กรกฎาคม) ของกระทรวงพาณิชย์ สรุปได้ดังนี้

1. การส่งออก

- **1.1 การส่งออกเดือนกรกฎาคม 2553**
 - **1.1.1 การส่งออก** มีมูลค่า 15,564.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 20.6 การส่งออกยังมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากช่วงปลายปี 2552 ในรูปเงินบาทการส่งออกมีมูลค่า 500,095 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.2
 - **1.1.2 สินค้าส่งออก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในทุกหมวดสินค้า โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 12.7 สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.5 และสินค้าอื่นๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.3
 - **(1) สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร** ส่วนใหญ่เป็นการส่งออกที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่ปริมาณส่งออกลดลงเล็กน้อย เนื่องจากราคาส่งออกสูงขึ้น โดยเฉพาะ ยางพารา มันสำปะหลัง น้ำตาล และ กุ้งแช่แข็งและแปรรูป ขณะที่ อาหารทะเลแช่แข็ง กระจับปี่และแปรรูป และ ไก่แช่แข็งและแปรรูป ยังส่งออกเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า ส่วนข้าว ส่งออกลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าร้อยละ 19.9 และ 25.1 ตามลำดับ เนื่องจากปัญหาการแข่งขันด้านราคากับเวียดนาม ปากีสถานและอินเดียและการแข็งค่าของเงินบาท และผักผลไม้ ลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าร้อยละ 25.3 และ 9.3 ตามลำดับ เนื่องจาก ผลผลิตในประเทศลดลง
 - **(2) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ** ส่วนใหญ่ส่งออกเพิ่มขึ้น
 - **สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ 20** ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ เม็ดและผลิต - ภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง เลนส์ นาฬิกาและส่วนประกอบ เครื่องกีฬาและเครื่องเล่นเกมส์

- **สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นน้อยกว่าร้อยละ 20** ได้แก่ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ เครื่องสำอาง เพอร์นิเจอร์ เครื่องเดินทางและเครื่องหนัง เครื่องใช้เครื่องประดับ ตกแต่ง อาหารสัตว์เลี้ยง และ ของเล่น
 - **สินค้าที่ส่งออกลดลง** ได้แก่ **อัญมณี** ที่ลดลงร้อยละ 16.4 เป็นผลจากการส่งออกทองคำที่ลดลงถึงร้อยละ 84.7 ขณะที่อัญมณีที่หักทองคำออกแล้วก็ส่งออกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 22.1 รวมทั้ง **วัสดุก่อสร้าง** ลดลงร้อยละ 2.5 เป็นการลดลงของการส่งออกโครงก่อสร้าง ทำด้วยเหล็กไปออสเตรเลียที่ลดลงถึงร้อยละ 89.0 และ **สิ่งพิมพ์ กระดาษและบรรจุภัณฑ์** ลดลงร้อยละ 2.0 เป็นการลดลงในฮ่องกงและญี่ปุ่น เนื่องจากต้องแข่งขันกับจีนที่มีการเพิ่มกำลังการผลิตในประเทศ โดยสร้างโรงงานกระดาษที่ใหญ่ที่สุดในโลก และมีเทคโนโลยีในการผลิตที่ทันสมัย
- **1.1.3 ตลาดส่งออก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทั้งในตลาดหลักและตลาดที่มีศักยภาพ
 - **(1) ตลาดหลัก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่เก้า ร้อยละ 22.3 เป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด โดยเฉพาะญี่ปุ่นที่เพิ่มขึ้นในอัตราสูงต่อเนื่องถึงร้อยละ 30.6 ขณะที่ สหรัฐฯ และ สหภาพยุโรป(15) ก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเช่นเดียวกัน
 - **(2) ตลาดศักยภาพสูง** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่สิบเอ็ด ร้อยละ 21.9 เป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด ยกเว้น สิงคโปร์ที่ส่งออกลดลงร้อยละ 7.0 โดยเป็นการลดลงของการส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปและส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์
 - **(3) ตลาดศักยภาพระดับรอง** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่สิบเอ็ด ร้อยละ 19.3 เป็นการขยายตัวในทุกตลาด ยกเว้นแอฟริกาที่ส่งออกลดลงร้อยละ 0.2 เป็นการลดลงของการส่งออกข้าวที่ลดลง ร้อยละ 45.5 ตลาดที่ลดลงได้แก่ ไนจีเรีย และ แอฟริกาใต้
- **1.2 การส่งออกในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (ม.ค.-ก.ค.)**
 - **1.2.1 การส่งออก** การส่งออกมีมูลค่า 108,631.0 ล้านบาทเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.1 ในรูปเงินบาทการส่งออกมีมูลค่า 3,520,688.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.4
 - **1.2.2 สินค้าส่งออก** เพิ่มขึ้นทุกหมวดสินค้า ดังนี้ สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรสำคัญ เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.2 สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.1 และสินค้าอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.8

- **(1) สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรสำคัญ ส่งออกเพิ่มขึ้นทุกรายการ** เป็นการเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า โดยเฉพาะ ยางพารา มันสำปะหลัง น้ำตาล และสินค้าอาหารประเภท อาหารทะเลแช่แข็ง กระจับปี่และแปรรูป กุ้งแช่แข็ง และแปรรูป และ ไก่แช่แข็งและแปรรูป รวมทั้งผักและผลไม้ที่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น แต่ปริมาณส่งออกลดลงเล็กน้อย ยกเว้น ข้าวที่ส่งออกลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าร้อยละ 8.9 และ 4.0 ตามลำดับ เนื่องจากปัญหาการแข่งขันด้านราคากับเวียดนาม ปากีสถานและอินเดียและการแข็งค่าของเงินบาท
- **(2) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ส่งออกเพิ่มขึ้นเกือบทุกรายการ สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ 20** ได้แก่ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ เม็ดและผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งพิมพ์ เครื่องสำอาง เฟอร์นิเจอร์ และเลนส์ รวมทั้งอัญมณีที่หักทองคำออกแล้ว ส่งออกเพิ่มขึ้นถึง ร้อยละ 24.0 (การส่งออกอัญมณีเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 และการส่งออกทองคำเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.0)
- **1.2.3 ตลาดส่งออก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทั้งในตลาดหลักและตลาดใหม่
 - **(1) ตลาดหลัก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในอัตราสูงถึงร้อยละ 27.3 และเป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป(15) เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.8 , 24.5 และ 21.8 ตามลำดับ
 - **(2) ตลาดศักยภาพสูง** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องถึงร้อยละ 45.4 และเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ค่อนข้างสูงในทุกตลาด ทั้ง อาเซียน(5) จีน อินเดียและพม่า ฮ่องกง และ อินเดีย
 - **(3) ตลาดศักยภาพระดับรอง** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องร้อยละ 27.0 และเป็นการขยายตัวในเกือบทุกตลาด โดยเฉพาะ ออสเตรเลีย ลาตินอเมริกา และ ยุโรปตะวันออกที่ขยายตัวในอัตราสูง ยกเว้นแอฟริกาที่ส่งออกลดลงร้อยละ 2.6 เป็นการลดลงของการส่งออกเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์(โครงก่อสร้าง) และข้าว ที่ลดลงร้อยละ 81.6 และ 25.3 ตามลำดับ

2. การนำเข้า

- **2.1 การนำเข้าเดือนกรกฎาคม 2553**
 - **2.1.1 การนำเข้า** มีมูลค่า 16,504.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เทียบกับระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.1 คิดเป็นรูปเงินบาทมีมูลค่า 536,398.7 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.9

- **2.1.2 สินค้านำเข้า** สินค้านำเข้าสำคัญมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นทุกหมวดดังนี้
 - **(1) สินค้าเชื้อเพลิง** นำเข้ามูลค่า 2,434.1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.0 การนำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงที่สำคัญ ได้แก่ **น้ำมันดิบ** มีมูลค่า 1,789.9 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ในเชิงปริมาณมีจำนวน 23.23 ล้านบาร์เรล (749,404 บาร์เรลต่อวัน) ลดลงร้อยละ 9.3 สาเหตุจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับเพิ่มขึ้น
 - **(2) สินค้าทุน** นำเข้ามูลค่า 4,034.7 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.2 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ทำให้นักลงทุนมั่นใจที่จะขยายการลงทุนในสินค้าคงทน การนำเข้าสินค้าทุนที่สำคัญ ได้แก่ **เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.8 **เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.1 **เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.1
 - **(3) สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป** นำเข้ามูลค่า 7,916.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.9 สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปสำคัญ ได้แก่ **เคมีภัณฑ์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.3 ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเม็ดพลาสติก เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมการผลิต เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนรถยนต์ และผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่นๆ **อุปกรณ์ส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 25.2 **เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์** นำเข้าปริมาณ 1.15 ล้านตัน มูลค่า 1,068.8 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในเชิงปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.6 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 92.2 เป็นการนำเข้าตามความต้องการบริโภคเนื่องจากเศรษฐกิจภายในประเทศฟื้นตัว และความต้องการใช้เหล็กในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐ รวมถึงการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ และเหล็กแผ่นเพื่อนำมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตภาชนะบรรจุภัณฑ์สำหรับการส่งออกและจำหน่ายภายในประเทศ **ทองคำ** นำเข้าปริมาณ 44.6 ตัน มูลค่า 1,704.9 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในเชิงปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 133.7 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 203.6 เนื่องจากราคาทองคำในตลาดโลกปรับตัวลดลง และเงินบาทแข็งค่าขึ้น
 - **(4) สินค้าอุปโภคบริโภค** นำเข้ามูลค่า 1,390.1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.4 การนำเข้า มีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามสภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว ทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจในการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น รวมถึงค่าเงินบาทที่แข็งค่า ทำให้สินค้านำเข้ามีราคาที่ถูกลง การนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค

ที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.9 เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.1 ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม เพิ่มขึ้น ร้อยละ 7.1

- (5) สินค้ายานพาหนะและอุปกรณ์ขนส่ง นำเข้ามูลค่า 697.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 77.1 การนำเข้าสินค้ายานพาหนะและอุปกรณ์ขนส่งที่สำคัญ ได้แก่ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ ยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 80.9 รถยนต์นั่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 106.3 รถยนต์โดยสารและรถบรรทุก เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.9 ส่วนประกอบและอุปกรณ์จักรยานยนต์และรถจักรยาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.7

• **2.2 การนำเข้าในระยะ 7 เดือนของปี 2553 (ม.ค.-ก.ค.)**

- **2.2.1 การนำเข้า** นำเข้ามูลค่า 103,193.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เทียบกับระยะเดียวกันของปี 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 48.9
- **2.2.2 สินค้านำเข้าสำคัญ** สินค้านำเข้าสำคัญมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นทุกหมวดสินค้า ดังนี้ สินค้าเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.9 สินค้าทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.3 สินค้าวัตถุดิบกึ่งสำเร็จรูป เพิ่มขึ้นร้อยละ 64.4 สินค้าอุปโภคบริโภค เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.6 และสินค้านำเข้าพาหนะและอุปกรณ์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 102.6

3. ดุลการค้า

เดือนกรกฎาคม 2553 ไทยขาดดุลการค้า 939.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อคิดในรูปเงินบาท ขาดดุลการค้ามูลค่า 36,303.7 ล้านบาท สำหรับในระยะ 7 เดือน (ม.ค.-ก.ค.) ไทยยังคงเกินดุลการค้ามูลค่า 5,437.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อคิดในรูปเงินบาท ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า 136,968.1 ล้านบาท

4. เปรียบเทียบอัตราการขยายตัวของการส่งออกของไทยกับประเทศคู่แข่ง ปี 2553

	มค. 53	กพ. 53	มีค. 53	เมย. 53	พค.53	มิย.53	กค.53
ไทย	30.8	23.1	40.9	35.2	42.1	46.3	20.6
จีน	21.0	45.7	24.2	30.4	48.4	43.9	38.0
ไต้หวัน	75.8	32.6	50.1	47.8	57.9	34.1	38.5
เกาหลีใต้	45.8	30.3	34.3	29.8	40.5	32.4	29.6
เวียดนาม	34.8	-25.6	5.3	24.6	43.0	33.4	20.7
สิงคโปร์	37.0	19.2	29.3	30.0	29.0	28.3	Na
มาเลเซีย	37.0	18.4	36.4	26.6	21.9	17.2	Na
ฟิลิปปินส์	42.4	42.5	43.7	28.2	37.3	33.4	Na

แต่งตั้ง

25. เรื่อง แต่งตั้ง

1. การแต่งตั้งข้าราชการ (สำนักงาน กปร.)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเสนอแต่งตั้ง นางสาวรรณา พาศิริ ผู้อำนวยการสำนักแผนงาน และติดตามประเมินผล สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษาด้านการประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตั้งแต่วันที่ 9 มีนาคม 2553 ซึ่งเป็นวันที่มีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

2. แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารสำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตรชุดใหม่ จำนวน 5 คน เนื่องจากกรรมการชุดเดิมได้ดำรงตำแหน่งมาครบวาระสามปีแล้ว ทั้งนี้ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 31 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป ดังนี้ 1. *นางสาวจันทรวีภา ธนะโสภณ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเกษตร 2. นางดรุณี เอ็ดเวิร์ดส์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิทยาศาสตร์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 3. นายมานะ ศรีพิทักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านอุตสาหกรรม 4. นายอรรถ สมร่าง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร 5. นายอภิชาติ พงษ์ศรีหุลชัย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจและการพาณิชย์ทางการเกษตร *กรรมการเดิม ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นวาระที่สองติดต่อกัน (นับรวมวาระที่ได้รับการแต่งตั้งในครั้งนี้)

3. การแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ (นักบริหารระดับสูง) (สำนักนายกรัฐมนตรื)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักนายกรัฐมนตรื (สำนักงบประมาณ) เสนอแต่งตั้ง ข้าราชการพลเรือนสามัญ สังกัดสำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรื ให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทบริหารระดับสูง จำนวน 2 ราย ดังนี้

1. นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ ที่ปรึกษาสำนักงานงบประมาณ (นักวิเคราะห์งบประมาณทรงคุณวุฒิ) สำนักงานงบประมาณ ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ
2. นางจุฑาทิพย์ เตชชาติวินิช ที่ปรึกษาสำนักงานงบประมาณ (นักวิเคราะห์งบประมาณทรงคุณวุฒิ) สำนักงานงบประมาณ ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 เพื่อทดแทนผู้เกษียณอายุราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

4. การแต่งตั้งรองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเสนอแต่งตั้ง นายสมเกียรติ บุญชู ที่ปรึกษาด้านการประสานกิจการความมั่นคง (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ให้ดำรงตำแหน่ง รองเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

5. ขออนุมัติรับโอนข้าราชการมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหารระดับสูง)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอรับโอน นายวีระ โรจน์พจนรัตน์ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม (นักบริหารระดับสูง) กระทรวงวัฒนธรรม มาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหารระดับสูง) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

6. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ระดับสูง กระทรวงมหาดไทย

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอดังนี้ 1. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง จำนวน 8 ราย 2. ให้ข้าราชการพ้นจากตำแหน่งผู้ตรวจราชการกระทรวงเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองอธิบดีกรมการปกครอง จำนวน 1 ราย ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ดังนี้

1. นายสุรพล พงษ์ทัตศิริกุล พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดฉะเชิงเทรา สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง

2. นายวัลลภ พริงพงษ์ พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดสมุทรสาคร สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง
3. นายชนม์ชื่น บุญญาสาสน์ พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดอุทัยธานี สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง
4. นายวิบูลย์ สงวนพงศ์ พ้นจากตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. นายขวัญชัย วงศ์นิติกร พ้นจากตำแหน่ง รองปลัดกระทรวง (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
6. นายวิเชียร ชวลิต พ้นจากตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมการพัฒนาชุมชน และให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมการปกครอง
7. นายสุรชัย ชันอาสา พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมการพัฒนาชุมชน
8. นายสุเมธ แสงนิมนวล พ้นจากตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด (นักปกครอง ระดับสูง) จังหวัดเชียงราย สำนักงานปลัดกระทรวง และให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง
9. นายขจรศักดิ์ สิงโตกุล พ้นจากตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวง

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

7. แต่งตั้งข้าราชการประเภทบริหาร ระดับสูง (กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอแต่งตั้งข้าราชการประเภทบริหาร ระดับสูง ดังนี้

1. นายสมชาย ชาญณรงค์กุล อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมวิชาการเกษตร ให้ดำรงตำแหน่งอธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมส่งเสริมสหกรณ์
2. นายจิรากร โภคชัยเสวี ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ดำรงตำแหน่ง อธิบดี (นักบริหาร ระดับสูง) กรมวิชาการเกษตร
3. นายเลิศวิโรจน์ โกวัฒนะ ผู้ตรวจราชการกระทรวง (ผู้ตรวจราชการกระทรวง ระดับสูง) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ดำรง

ตำแหน่งเลขาธิการ (นักบริหาร ระดับสูง) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

8. แต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ เลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทดแทนผู้เกษียณอายุ และแทนผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทดแทนผู้เกษียณอายุดังกล่าว จำนวน 4 ราย ดังนี้

1. เลื่อน นางสุนีย์ สายสุพัฒน์ผล รองเลขาธิการ (นักบริหาร) สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
2. เลื่อน นางระรินทิพย์ ศิโรรัตน์ รองผู้อำนวยการสำนักงาน (นักบริหาร) สำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
3. เลื่อน นายปิ่นชาย ปิ่นแก้ว รองอธิบดี (นักบริหาร) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
4. เลื่อน นางญาณี เลิศไกร รองอธิบดี (นักบริหาร) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

9. การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง (กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสนอรับโอน นายพรชัย รุจิประภา ปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงพลังงาน มาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 เนื่องจากผู้ดำรงตำแหน่งเดิมจะเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป

10. แต่งตั้งข้าราชการ (กระทรวงพาณิชย์)

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่ง
ประเภทบริหารระดับสูง จำนวน 2 ราย ดังนี้ 1. นางศรียรัตน์ รัชฎพานะ อธิบดีกรมส่งเสริม
การส่งออก (บริหาร ระดับสูง) กระทรวงพาณิชย์ ดำรงตำแหน่ง อธิบดีกรมเจรจาการค้า
ระหว่างประเทศ (บริหาร ระดับสูง) กระทรวงพาณิชย์ 2. นางนันทวัลย์ ศกุนตนาค อธิบดี
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (บริหาร ระดับสูง) กระทรวงพาณิชย์ ดำรงตำแหน่ง
อธิบดีกรมส่งเสริมการส่งออก (บริหาร ระดับสูง) กระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นต้นไป
